

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 12/2008 - 39 pàgines

Sessió ordinària del dia 30 d'octubre del 2008

El dia 30 d'octubre del 2008, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 58/2008, que és el següent:

1. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, adoptat a París el 19 d'octubre del 2005.
2. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord sobre el restabliment de les tres emissores de Ràdio France.
3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar i regularitzar la situació economicoadministrativa de diverses despeses derivades de l'execució dels projectes núm. 0036/2004 i 0027/2004 relatius a les obres en curs de la perforació, del revestiment i de l'enllaç oest del túnel dels Dos Valires.
4. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, presentada pel M. I Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de mesures de reactivació econòmica.
5. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de creació de la societat pública Andorra Desenvolupament i Inversió, SA.
6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'autorització de la creació de la Universitat de les Valls.
7. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la protecció de la capa d'ozó, adoptat a Viena el 22 de març de 1985 i al Protocol relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó, fet a Montreal el 16 de setembre de 1987 ajustat i/o esmenat a Londres el 29 de juny de 1990, a Copenhaguen el 25 de novembre de 1992, a Viena el 7 de desembre de 1995, a Montreal el 17 de setembre de 1997 i a Beijing el 3 de desembre de 1999.
8. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei de l'esport, de 30 de juny de 1998.
9. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei sobre el règim jurídic de les entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat.
10. Examen i aprovació, si escau, de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost relatiu a l'Informe 1/2008 del Tribunal de Comptes en relació amb les despeses electorals relatives a les eleccions comunals celebrades el 2 de desembre del 2007.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
 M. I. Sr. Robert Call Masià
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
 M. I. Sra. Eva García Pastor
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
 M. I. Sra. Mariona González Reolit
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
 M. I. Sr. David Pérez Peiró
 M. I. Sr. Emili Prats Grau
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
 M. I. Sra. Eva Riberaigua Dournès
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic ha excusat l'absència del M. I. Sr. Josep Dallerès Codina.

També hi són presents la M. I. Sra. Conxita Marsol Riart, Ministra de Presidència; els M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Xavier Jordana Rossell, Ministre d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient; i les M. I. Sres. Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar, Família i Habitatge, i Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació, Formació Professional, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Començaríem amb el punt número 1, abans del qual voldria excusar, també, l'absència del Sr. cap de Govern, que com tots sabem es troba a la Cimera Iberoamericana de caps d'Estat i de Govern a El Salvador.

Doncs, comencem amb el punt número 1.

1. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, adoptat a París el 19 d'octubre del 2005.

La Proposta fou publicada en el Butlletí 49/2008, del 12 de setembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Sra. ministra d'Educació teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Conscients de la seva responsabilitat en la lluita contra el dopatge i, en particular, en la garantia del bon desenvolupament de totes les manifestacions esportives, sobre el principi de joc net, així com en la protecció de la salut, la Unesco va obrir per a la signatura el 19 d'octubre del 2005, el Conveni internacional contra el dopatge en l'esport.

Aquest Conveni és actualment l'instrument de referència en la lluita contra el dopatge. Cal recordar, a més, que el Principat d'Andorra va ratificar, el 19 de setembre del 2006, el Conveni contra el dopatge del Consell d'Europa.

El Conveni de la Unesco no es limita als controls i a les sancions, sinó que incita els estats part "a sostenir, concebre o dur a terme programes didàctics i campanyes informatives de lluita contra el dopatge", i fomenta, alhora, "la participació activa dels esportistes i del personal de suport en tots els aspectes de lluita contra el dopatge".

El Codi mundial antidopatge, de l'Agència Mundial Antidopatge, adoptat a Copenhaguen, l'any 2003, i les normes internacionals relatives als aspectes tècnics i operatius (prohibicions, excepcions concedides per a un ús terapèutic i laboratoris) agrupen les normes i els procediments universals en relació amb tots els aspectes principals del control del dopatge. L'article 34 del Conveni preveu un procediment específic que permet un mecanisme àgil per aprovar les llistes de prohibicions i de normes per autoritzar-ne l'ús amb finalitats terapèutiques que

actualitza regularment l'Agència Mundial Antidopatge.

Aquestes dues llistes constitueixen els annexos I i II del Conveni i segons el que disposa l'article 4 en són part íntegra, mentre que el Codi mundial antidopatge i els apèndixs 2 i 3 es reproduïen a títol informatiu i, per tant, no són jurídicament vinculants encara que els estats es comprometen a adoptar mesures apropiades per aplicar-los.

Mitjançant l'adhesió al Conveni, Andorra s'obliga a adoptar normes per limitar l'accés o l'ús d'agents i mètodes de dopatge prohibits i a donar suport a les organitzacions esportives en la lluita contra el dopatge, alhora que se suma a 86 estats que ja en són part, amb els quals haurà d'establir mecanismes de cooperació internacional i de comunicació.

Cal tenir en compte, d'altra banda, que a la Conferència Mundial Antidopatge, que va tenir lloc a Madrid del 15 al 17 de novembre del 2007, es va adoptar una resolució que instava els governs a adoptar el Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, abans de l'1 de gener del 2009. Igualment, l'article 22.6 del Codi mundial antidopatge, estableix que els governs que no hagin adoptat el Conveni abans de l'1 de gener del 2010 o no respectin les seves obligacions puguin, -i el motiu que citaré ara aquí és molt important-, no ser admesos com a candidats per a organitzar esdeveniments esportius internacionals.

Andorra, a més a més, gaudeix de les disposicions necessàries en matèria de dopatge previstes a la Llei de l'esport, del 30 de juny del 1998, al Reglament de control sobre el dopatge esportiu, del 12 de maig del 2005, i al Pla nacional de lluita contra el dopatge en l'esport, aprovat per decret el 31 de maig del 2006.

Els principis en què s'inspira el Conveni no entren en contradicció amb l'ordenament jurídic andorrà i l'adhesió al Conveni constituirà un complement necessari i imprescindible a la normativa actualment vigent al nostre país, reforçant, alhora, el compromís d'Andorra amb els organismes internacionals de lluita contra el dopatge.

Per totes aquestes raons, el Govern sotmet a l'aprovació del M. I. Consell General l'adhesió al Conveni internacional contra el dopatge en l'esport de la Unesco, adoptat a París el 19 d'octubre del 2005.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. ministra.

Els consellers no adscrits desitjarien intervenir?

Pels grups parlamentaris?

No hi hauria, doncs, cap intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, doncs, demanaria si s'aprova la Proposta per assentiment?

Doncs, quedaria aprovada.

Continuem amb el punt número 2 de l'ordre del dia.

2. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord sobre el restabliment de les tres emissores de Ràdio France.

La Proposta d'acord fou publicada en el Butlletí 49/2008, del 12 de setembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Per defensar la Proposta d'acord, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, intervé el Sr. Jaume Bartumeu, el seu president.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Retiro la Proposta d'acord.

I m'explico.

Des d'ahir tornem a escoltar France Inter i les altres emissores. Molt breument, intervenció, doncs, per retirar i per constatar que la nostra Proposta d'acord haurà servit perquè el Govern i l'STA hagin treballat de valent, i en el breu període de 4 mesos, -4-, han aconseguit un resultat enormement extraordinari: restablir el senyal.

Ho han volgut fer el dia abans que es reunís el Consell General.

Ho diré en francès: *c'est petit!*

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Bartumeu

Doncs, ens quedaríem sense el segon punt de l'ordre del dia, ja que s'hauria tret.

Continuarem, doncs, amb el punt número 3.

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar i regularitzar la situació economicoadministrativa de diverses despeses derivades de l'execució dels projectes núm. 0036/2004 i 0027/2004 relatius a les obres en curs de la perforació, del revestiment i de l'enllaç oest del túnel dels Dos Valires.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí 52/2008, del 24 de setembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Ordenament teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Moltes gràcies Sr. síndic.

El crèdit extraordinari que el Govern avui presenta a la consideració del Consell General, per a les obres en curs del túnel dels Dos Valires, que com és sabut, forma part del Pla sectorial de noves infraestructures viàries, té un import de 41.300.000 euros, que es descomposa en dos apartats diferents.

D'un costat 22.700.000 euros que es demanen per a l'exercici 2008, i corresponen als treballs de la perforació, el revestiment i el que es diu la base de rodadura del túnel, que ja estan acabats.

I d'una altra part, 18.500.000 euros que es demanen amb el Projecte de llei, amb caràcter plurianual, concretament per a l'exercici 2010, i corresponen a les obres d'enllaç oest, que és el viaducte més la rotonda de la Massana. A diferència de l'anterior, aquestes obres es troben en curs.

La justificació d'aquest Projecte de llei de crèdit extraordinari, rau en dos motius diferents per a cada un dels apartats. D'un costat, els 22.700.000 euros que es demanen per aquest exercici, per a l'exercici 2008, la perforació i el revestiment dels 3 tubs que finalment conformen l'obra, es demanen perquè cal fer un petit recordatori, petit, curt en el temps. L'obra fou adjudicada l'any 2004, el 7 de desembre del 2004, a la unió temporal d'empreses Trebisa, Obres Subterrànies i Dragados, per un import de 71.500.000 euros. Saltem de l'any 2004, a avui, i hem de constatar, al dia d'avui que l'obra està acabada i ja ha estat rebuda provisionalment. Va ser rebuda provisionalment el dia 3 de setembre del 2008, ja fa dos mesos.

Cal esmentar i és important dir que aquesta obra s'ha acabat abans del termini, dos mesos abans del termini, i que la qualitat i l'organització de l'equip tècnic de l'empresa adjudicatària, de la UTE adjudicatària, ha estat molt bona, fins al punt que ha merescut la qualificació de molt bona a l'acta de recepció provisional. Cosa que crec que podem considerar bastant excepcional.

L'obra està feta. Ara cal pagar.

I què s'ha de pagar?

Doncs, a part dels imports certificats que ja s'han pagat durant tots aquests anys, s'ha de pagar, en primer lloc, la revisió de preus. La revisió de preus

que és una revisió de preus que s'aplica a partir del segon any per imperatiu de l'article 11 de la Llei de contractació pública i del que diuen els plecs de bases de l'obra. La revisió de preus calculada ascendeix a 11 milions d'euros.

També s'ha de pagar la liquidació final de l'obra. El que es coneix normalment com treballs addicionals, 3.500.000 euros. Aquests 3.500.000 euros, que és l'import liquidat final, el considerem molt acceptable en relació al cost de les obres. És pràcticament d'un 5%. En obres de túnels veiem a vegades exemples als països veïns de 20, 30 o 50% de desviacions.

Cal pagar, també, 8.100.000 euros. 8.100.000 euros que estaven compromesos al pressupost de l'any 2007, per a l'exercici 2008. Però aquests compromisos van ser cancel·lats al Projecte de pressupost del 2008, que el Govern va presentar el 3 d'octubre del 2007, i que va ser aprovat el 10 de gener del 2008.

En el Projecte de pressupost del 2008, no es va preveure cap crèdit per aquesta obra, perquè com és ben conegut, es va presentar conjuntament amb el Projecte de llei d'acompanyament sobre noves formes de contractació i finançament. El Govern havia previst l'execució a llarg termini en el marc de la concessió global que s'havia d'atorgar. Però, també, com és conegut, malgrat que aquesta llei d'acompanyament va conservar el títol d'acompanyament, es va aprovar el 15 de maig del 2008 i no va entrar en vigor fins l'11 de juny del 2008. Amb la qual cosa, la concessió no s'ha pogut fer.

Pertoca ara regularitzar la situació a nivell administratiu, i disposar dels 8.100.000 euros al pressupost 2008.

En definitiva, 11.000.000 d'euros de revisió de preus, més 3.500.000 euros de liquidació final de l'obra, més 8.100.000 euros que s'han de restablir, s'han de reposar al pressupost 2008, són 22.700.000 euros, - xifres globals-, que s'han de pagar, que es deuen a la UTE adjudicatària que ha complert anticipant-se en el temps i amb un gran nivell de qualitat.

Pel que fa a l'altra partida, 18.500.000 euros que corresponen a les obres en curs al viaducte i a la rotonda del costat de la Massana. Aquí l'adjudicació és del 5 de desembre del 2007, a la UTE Dragados, Gragasa i Treballs Públics Armengol. L'import de l'adjudicació era de 27.000.000 d'euros. Hi havia uns crèdits plurianuals previstos al pressupost de l'any 2007, quan es va adjudicar l'obra: 10.000.000 d'euros al 2007, 10.000.000 d'euros al 2008 i 7.000.000 d'euros al 2009. L'obra s'ha d'acabar el 31 de desembre del 2009, però s'havia de pagar el 2010, l'última partida.

Una vegada més, es va preveure que es faria la concessió amb la Llei d'acompanyament. Amb aquesta previsió, es van treure dels plurianuals del 2008 i del 2009 les partides que hi havia previstes: 10.000.000 i 7.000.000. I només van quedar els 10.000.000 compromesos l'any 2007, que van passar a resultes o a romanent, o com es diu ara reconduïts.

Com que no hi ha concessió, també hem de restablir la situació anterior per regularitzar la situació economicoadministrativa, i tornar a votar els 17.000.000 d'euros que es van suprimir, i aprofitem per afegir-hi la previsió de revisió de preus, que s'estima en un 5% del total de l'obra, i que és 1.500.000 euros.

A diferència de l'anterior, aquesta xifra no requereix una disponibilitat immediata. L'obra està en curs i s'acabarà al 2010, i s'haurà de pagar al 2009, i s'haurà de pagar al 2010, pel que es diu el mètode alemany.

Hem de tenir en compte que en aquella data, pensem que ara sí s'haurà fet la concessió global, i per aquest motiu, l'article 2 del Projecte de llei que se sotmet a la consideració del Consell, ja diu que aquest endeutament per finançar les obres de l'enllaç oest per 18.500.000 euros, es cancel·larà quan s'hagi adjudicat a una empresa concessionària la quarta fase; que és la fase d'instal·lació i explotació total de la infraestructura dins del marc global de la concessió.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Entraríem al torn d'intervenció pels consellers no adscrits.

Sr. Ricard de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

No teníem prevista la intervenció i serà molt breu.

Només per sorprendre'ns que ens vulgui, el Sr. ministre, demanar l'agraïment a aquesta empresa que ha fet aquest túnel, perquè a la recepció de l'obra la certifiquen com a molt bona.

Sr. ministre, això hauria de ser a totes les obres que fa el Govern i a qualsevol administració.

El que hem de fer és tenir costum i no rebre obres que no tinguin les mínimes condicions. I si les podem rebre amb condicions molt bones, millor que millor.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Entraríem al torn d'intervencions per part dels grups parlamentaris.

Sr. Enric Tarrado, president de CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Estem ara examinant el Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar i regularitzar diverses despeses derivades de les obres del túnel del Dos Valires. Per començar la nostra intervenció volem recordar que hem manifestat amb freqüència, al llarg de la present legislatura, el nostre disgust per l'excessiva alegria amb la que, segons el nostre criteri, el Govern ha fet ús i abús dels crèdits extraordinaris.

Cal, però, remarcar que, en el cas que ara ens ocupa, el crèdit extraordinari que se sotmet a votació no és per iniciar una obra sinó per pagar feines de perforació, de revestiment i d'enllaç ja efectuades. Aquest és un fet diferencial important en relació a d'altres suplementos de crèdit o crèdits extraordinaris examinats durant la legislatura. En aquest sentit, convé remarcar que el Govern no es pot permetre esquivar les responsabilitats adquirides. El Govern ha de fer front a les despeses derivades de les obres ja efectuades, i ho ha de fer en els terminis establerts. Les empreses no han de patir la imprevisió pressupostària del Govern.

Hi ha també un altre element que ens agradaria considerar a l'hora de valorar el present crèdit extraordinari. Els consellers generals de CDA + Segle XXI pensem que quan des de l'Administració Pública es contractés una obra determinada el preu de la mateixa s'hauria de deixar tancat, incorporant-se ja en el pressupost inicial de l'obra les eventuais desviacions pressupostàries. D'aquesta manera ens estalviaríem les tan sovintejadades sorpreses que tenim quan ens assabentem del preu definitiu de les obres i podrem saber de quin mal hem de morir.

Tantes lleis com s'han fet en aquesta legislatura i el Govern no ha pensat que potser hauria valgut la pena haver modificat, en aquest sentit, la Llei de contractació pública per tal que en un futur, l'Administració Pública es pogués estalviar les lamentables desviacions pressupostàries a l'hora de pagar les obres.

Així, doncs, la valoració que fem del Projecte de llei és ambivalent. Per un costat, volem que el crèdit extraordinari que ara s'examina pugui prosperar, ja

que com hem dit abans, l'Administració ha de complir amb els compromisos adquirits. Però, per altra banda, volem manifestar la nostra disconformitat amb les freqüents desviacions pressupostàries a les que el Govern ha de fer front. Per tant, i pel que s'ha exposat, ens abstindrem en la present votació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 3 d'octubre ens trobàvem en aquesta mateixa Sala debatent un altre crèdit extraordinari, -crèdit extraordinari per a la desviació de Sant Julià-, un crèdit que també incloïa túnels igual que el d'aquí, però, entenem que hi ha diferències substancials entre un cas i l'altre.

En el cas de Sant Julià estàvem discutint, des de les files del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no el crèdit sol, sinó fins i tot, la pròpia obra. En aquest cas no entrarem a discutir l'obra, tot i que potser hi hauria algun element que s'ho mereixeria, sinó que ens centrarem al que és el crèdit.

De crèdits extraordinaris en passen molts... amb aquella alegria que acaba de dir el Sr. Enric Tarrado, vostès ens bombardegen amb crèdits extraordinaris des de fa bastant temps. Molt sovint són crèdits menors que no han merescut ni tan sols una intervenció per part nostra en aquesta Cambra. Avui, per això, és força diferent.

Estem parlant d'un crèdit extraordinari amb un import, -i valgui la redundància-, important, de 41.000.000 d'euros, tal com ja ha comentat el Sr. ministre en la seva exposició. 41.000.000 d'euros són 7.000.000.000 de pessetes. L'import el fa diferent.

També hi ha un altre tema, que tot i que no el diferencia, sí que val la pena subratllar, que és que aquest seguit de crèdits extraordinaris i aquest particularment, és fruit del que m'atreveixo a qualificar d'acte de supèrbia del Govern a l'hora de plantejar el seu pressupost 2008 i les seves lleis d'acompanyament.

Amb aquest acte de supèrbia, amb aquests pressupostos i amb aquestes lleis, vostès van eliminar, sobrevalorant la seva capacitat, -la seva capacitat i la dels seus possibles aliats, ja no pas la nostra suposo-, van eliminar partides i plurianuals

amb l'invent... ens trobem, després d'aquesta eliminació, que ara ens veiem obligats... es veuen obligats a sotmetre a la Cambra un crèdit extraordinari d'aquesta magnitud.

Si no ho haguessin eliminat, segurament almenys la primera part del crèdit extraordinari no es trobaria avui a discussió.

Bé, aquest és un fet, és un problema que entenem que és prou greu i que sols pot merèixer la reprovació d'aquest grup parlamentari.

N'hi ha més de problemes. Ja ho ha avançat el Sr. Tarrado i ho ha avançat igualment el Sr. de Haro en la seva intervenció.

Aquest problema són els costos. Uns costos alts, molt alts, i amb una deriva constant, que si bé és intranquilitzador en qualsevol moment, encara ho és més ara en la conjuntura econòmica en la que ens moguem, nosaltres i el nostre entorn.

Vaig a fer-hi un petit repàs. El Sr. ministre s'hi ha referit. No ha defugit el fet, però jo crec que val la pena fer una mica més de memòria i, fins i tot, subratllar una mica quines són les desviacions de les que es parlen. No és pura retòrica.

El cost de la primera fase, la que avui toquem, estava prevista, i està en la memòria, en la seva memòria, 71.5.00.000 euros. En el pressupost 2009, ja parla del cost final de 88.000.000 d'euros. A la segona fase, que avui també toquem, que és la part que correspon a la sortida oest del túnel, i havia una previsió en la memòria de 27.000.000 milions que acabaran sent 29.800.000 euros. La tercera i la quarta fase que encara estan per licitar, la primera correspon a 18.000.000 d'euros, la tercera fase, i la segona, la quarta fase a 22.000.000 d'euros.

Hi havia una previsió recollida en la memòria de 138.000.000 d'euros per al cost d'aquest túnel, i aquesta desviació de la que parlaven les persones que m'han precedit en la paraula, és una desviació que puja a més de 40.000.000 milions d'euros. La previsió total és de 178.000.000 d'euros, tal com consta en el pressupost 2009.

Jo no vull entrar en la discussió del pressupost, però ja tocarà en el seu moment, però em sembla que és bo il·lustrar amb aquestes xifres fins a quin punt són certes aquestes desviacions, i no és pura retòrica o exercici d'oposició.

Pel que fa a la concessió, un petit recordatori, ja en parlarem quan toqui, al pressupost 2008 vostè preveia una concessió a 30 anys i un total de 365.000.000 d'euros. Al pressupost 2009 ja hi apareixen 40 anys en quotes variables en aquest cas, i amb un total de 1.000 milions d'euros. 1.000

milions d'euros són 170.000.000.000 de pessetes. No estem parlant de xifres menors, evidentment.

O sigui que quan parlàvem de desviacions estem parlant amb coneixement de causa i amb els números a sobre la taula.

Avui què tenim?

Avui tenim justament aquests 41.500.000 euros que ha comentat el Sr. ministre. La primera fase a 22.800.000, però vull subratllar, i vostè també ho ha dit, que d'aquests 22.000.000, 8 són milions que corresponen pròpiament al pagament de l'obra. N'hi ha 11 que corresponen a la revisió de preus. Més del 15% del total del cost. I 3.600.000 a aquesta liquidació de la qual vostè se n'alegra pel fet que han acabat bé aquests túnels. Molt bé!

A la segona fase hi ha un crèdit de 18.500.000, dels quals 17 corresponen a l'obra i tornem a tenir una revisió de preus, en aquest cas menor, percentualment, perquè puja només a 1.500.000.

Estem parlant de xifres molt, molt, molt importants.

Sabem que hi ha pagaments a satisfer. Estem obligats a satisfer els pagaments d'acord amb la nostra legislació, d'acord amb les lleis, però la seva supèrbia ens porta a aquest crèdit extraordinari i a aquesta gestió desafortunada i poc transparent de tota la qüestió financera que l'envolta.

Després hi ha el tema dels imports, -repeteixo-, no han estat aquí especialment brillants ni tampoc especialment transparents.

Hi ha un tema que jo ara no hi entraré per falta de temps, que és la reconversió de la construcció de la boca oest del que és la plataforma d'enllaç i el pont de la boca oest, que s'ha reconvertit al nou format. Això també m'agradaria subratllar que no en tenim massa coneixement de com s'ha fet.

Poc transparent i, evidentment, poc brillant.

Per tot això, i acabo aquí el meu exposat, la nostra votació sols pot ser negativa.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal ha estudiat la documentació que acompanya el Projecte de llei de crèdit extraordinari que avui se sotmet a l'aprovació

d'aquesta Cambra. Hem escoltat les detallades explicacions que ha fet el ministre Sr. Jordana, que qualificaria de molt bones, si se'm permet, i votarem a favor d'aquest crèdit extraordinari.

No per coneguda, vull deixar de repetir l'opinió del Grup Parlamentari Liberal en relació a la realització d'obres d'infraestructura a Andorra. Pensem que les infraestructures no es poden dissociar del progrés i del creixement econòmic, en són conseqüència i alhora element dinamitzador. Sense infraestructures no es pot mantenir una línia de progrés econòmic i cal abordar-les decididament. Més encara quan es tracta d'infraestructures viàries. La nostra opinió al respecte també és coneguda i s'ha manifestat força cops en aquesta Cambra. Recolzem, doncs, la feina del Govern.

Recolzem també l'opció triada pel Govern d'Andorra en relació a la finançament, construcció i gestió de noves infraestructures. Ja hem manifestat altres vegades la nostra opinió i no la penso repetir.

Pel que he dit, per la concordança d'opinió en la necessitat de la infraestructura anomenada túnel dels Dos Valires i compartint amb el Govern el sistema de finançament, el Grup Parlamentari Liberal hi votarà a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Hi ha alguna altra intervenció?

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Per agrair al Grup Parlamentari Liberal no sols el seu vot, sinó també el seu recolzament explícit, i especialment al Sr. Jaume Serra que sóc coneixedor de l'estudi i l'aprofundiment que fa, precisament, en aquest tipus de temes.

Quant al Sr. Tarrado i a la Sra. Lurdes Font, també agraeixo l'abstenció de la mateixa manera.

Només una petita puntualització. El preu està definit. El que estem parlant no és una desviació. Comprèn els diners que es van treure del pressupost confiant amb la concessió a llarg termini, i s'hi tornen a posar. Només es fa que restablir la situació. Comprèn la revisió de preus. La revisió de preus es refereix a una fórmula polinòmica referent als components i als materials que estan subjectes a variació. Això no depèn del Govern. I, finalment, la liquidació, el que diem treballs addicionals, és un

5%. Insisteixo en què crec que és un percentatge baix, sobretot si ho comparem amb obres de túnels als països veïns.

I al Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Sr. Alay, també li agraeixo la seva comprensió, però no li agraeixo que parli de supèrbia, perquè aquí no hi ha hagut supèrbia del Govern. El que hi ha hagut és coherència. El que no podia fer el Govern és posar dues vegades una previsió pressupostària en base a la concessió que es volia fer a llarg termini i que acompanyava el pressupost presentat l'any passat, i al mateix temps posar-lo en un plurianual. I és simplement una actuació de coherència. Per això es van eliminar les previsions plurianuals, perquè es van posar amb la previsió de la concessió.

La xifra ens diu que és important, i jo ho comparteixo. No és important, és molt important. L'obra és molt bona i la xifra és molt important. Però aquest país, com deia el conseller general, Sr. Jaume Serra, va decidir aquest Govern, el Govern liberal, en el seu moment, dotar-se d'un projecte d'envergadura nacional, que és el Pla sectorial de noves infraestructures viàries, que comprèn, precisament, obres de gran envergadura que tenen un gran cost. I penso que és una gran satisfacció que el Govern ho adoptés i que avui dia puguem estar realitzant aquestes obres de gran envergadura, sigui el túnel dels Dos Valires, sigui la desviació de Sant Julià de Lòria que ha sortit la Llei i la setmana que ve traurem la quarta fase, o sigui, la desviació de la Massana, o les altres obres que s'hagin de fer.

Quant a les desviacions, vostè insisteix, penso que políticament, a una deriva de preus i a unes desviacions... però és que aquí no n'hi ha de desviacions. I en aquest sentit he de reiterar el que acabo de dir. El tema de la revisió de preus, d'acord amb la Llei de contractació pública, no depèn del Govern, no depèn de l'Estat, depèn de la conjuntura, depèn de la volatilitat dels preus, -i tots sabem ara com està ara el tema de preus-, i depèn del preu dels materials que intervenen en la construcció, que sigui el ferro, que sigui el ciment, que sigui el formigó, que siguin els diferents materials. Això no és una desviació, això és la conjuntura i l'aplicació de la fórmula la que ho determina.

Finalment, només un petit comentari amb el tema del pressupost de l'any 2009, que ha fet un petit comentari. El Govern, efectivament ha decidit presentar el finançament de l'obra a 40 anys, però la xifra que vostè ens ha dit... cal mirar el detall d'aquesta xifra.

D'on ve? La xifra ve no sols del cost de l'obra, el cost inicial, sinó que ve també d'una part molt important que s'ha de tenir en compte, que és la conservació,

l'explotació i el manteniment dels túnels. Avui dia fer un túnel no és com fa uns anys, fer el túnel de Sant Antoni, per posar un exemple, que s'obria un forat, es posaven uns llums i es canviaven els llums. Avui dia, precisament, la protecció mediambiental i, especialment, els criteris de seguretat, volen que els túnels siguin fiables i segurs, i penso que a Andorra estem donant un exemple a aquesta fiabilitat. Tots sabem que el túnel del Pont Pla va rebre la qualificació del túnel més segur i millor d'Europa per l'EuroTap aquest any. Doncs, penso que hem de procurar que el túnel dels Dos Valires sigui també, referint-me al comentari que ha fet el conseller general Sr. Ricard de Haro, doncs, que també sigui molt segur, i que la qualificació no sols sigui molt bona, sinó que també sigui molt segura. Perquè els túnels siguin segurs cal posar-hi els mitjans, i els mitjans, Sr. Alay, s'han de posar no només a la fase de construcció en què el preu ens pot enganyar; el preu de la construcció és important, però el preu de l'explotació i el manteniment que s'adjudicarà a la concessionària al moment que es faci la concessió per 40 anys, és tant o més important que el propi cost inicial de l'obra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, a un altre torn d'intervencions.

Per part dels consellers no adscrits?

Per part dels grups parlamentaris?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, agraeixo les seves explicacions. Jo entenc que vostè s'ha de moure en el marge que es mou, i a demés li he de dir que em sembla que s'hi mou d'una manera consistent, o sigui, no li poso en dubte algunes de les manifestacions que ha fet. Penso que té raó. Per exemple, quan parla de coherència. Té tota la raó.

Vostès ho han de fer, -ja ho ha dit abans-, ho han de fer per coherència a conseqüència de la supèrbia que li he denunciat abans. O sigui, que una cosa no desmenteix l'altra. Vostès van fer un acte de supèrbia, es van trobar amb una sèrie de problemes i ara, per coherència, -no li vaig a discutir-, es troba en l'obligació de portar-nos aquest crèdit extraordinari. O sigui, aquí no hi ha cap discussió.

Pel que fa als números, sí que sé perfectament... ,bé, no és que estigui gelós, però també ens ho hem

estudiat nosaltres el Projecte-, sé perfectament que hi entra el manteniment aquí. Però de totes formes val la pena que la ciutadania sàpiga de quins números estem parlant, perquè moltes vegades, en aquests discursos, i amb el *certo monocorde* que utilitzem normalment aquí, que no acostumem a fer grans escarafalls, doncs, les coses passen així de qualsevol manera, i la gent, al final, es troba amb uns números que l'acaben sorprenent. Números que s'han dit aquí, per això els hi he repetit.

Jo en aquest sentit, bé, torno a dir el que hi havia. El concepte de desviació seria un concepte que tècnicament el podríem discutir. No el vull discutir, però el que sí queda clar és que estem pagant una revisió de preus, uns finançaments, etc., que tenen un cost realment elevat.

Per altra banda, hi ha una cosa i aquí contesto la intervenció del Sr. Serra, que normalment, ja va passar l'altra vegada, en la intervenció del dia 3 d'octubre. Vostès acostumen a dir que les infraestructures són importants. Escolti, no ho hem posat mai en dubte nosaltres el fet que les infraestructures siguin importants. Aquí sembla que podrien vendre o que voldrien vendre que hi ha un sector de la Cambra que està a favor de les infraestructures i un sector que encara seguim pensant en utilitzar qualsevol dels túnels romànics que tenim aquí a Andorra. Escolti, no, nosaltres estem a favor de les infraestructures, estem a favor que es modernitzi tota la nostra xarxa viària. No ens carreguin aquest mort, perquè evidentment, no ens pertoca.

Ara, el que defensem és que aquestes infraestructures es construeixin i es dissenyin a consciència, tenint en compte quines són les nostres limitacions, i tenint en compte quins són els serveis que han de donar, i no entrar en aquesta dinàmica inflacionista de preus a la que ens han acostumat.

Bé, jo ho deixo aquí, em reafirmo amb el que hem comentat abans i torno a dir que el nostre vot serà negatiu.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Alay.

Alguna altra intervenció?

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, no volia intervenir, però el Sr. Alay ha fet referència a la meua intervenció i ha parlat de la defensa de les infraestructures. Home, jo ja penso que ell està a favor de les infraestructures, però en el

món hi ha el món de les idees, el món platònic, que són les infraestructures de la ment, i després hi ha el món real, que són les infraestructures que es fan. I jo ja ho crec que vostès defensen les infraestructures, però no sé en quin d'aquests dos móns estan: si en el món de les idees platòniques o en el món de la realitat.

Nosaltres, en qualsevol cas, estem en el món de la realitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Alguna altra intervenció?

El Govern no desitja intervenir?

Doncs, procediríem a la votació.

Sr. secretari, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : No

M. I. Sr. David Pérez Peiró : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

14 sí; 11 no i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Continuaríem amb l'ordre del dia establert, amb el punt número 4.

4. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, presentada pel M. I Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de mesures de reactivació econòmica.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí 52/2008, del 24 de setembre.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat amb text alternatiu, i ha estat publicada en el Butlletí 57/2008, del 23 d'octubre.

Per defensar l'esmena formulada pel grup intervé el Sr. Jaume Bartumeu, president del grup.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no comparteix el Projecte de llei liberal. Les mesures que planteja el Govern no servirien per reactivar l'economia. El mateix cap de Govern ho va reconèixer públicament, el dia 18 de setembre, en la presentació de l'informe econòmic de la Cambra de Comerç.

Tant li deu preocupar al cap de Govern la reactivació econòmica, que avui ha deixat la seva cadira buida i s'ha estimat més viatjar a centreamèrica on, com és públic i notori, es troba la clau del redreçament de l'economia andorrana. L'actuació del cap de Govern, i les mesures que planteja, són una broma de mal gust en una qüestió que demana una gran seriositat.

No compartim el Projecte del Govern, presentem un text alternatiu amb 28 mesures que considerem adequades per aconseguir un redreçament i per

avançar cap a un creixement econòmic sostingut, equilibrat i solidari.

L'actual situació d'aturada i recessió demana una resposta àgil i eficaç per part dels poders públics, coordinada amb els agents econòmics i socials.

La nostra Proposició planteja com fer-ho en una triple direcció:

reforçar la competitivitat de l'activitat econòmica;

protegir els ciutadans més vulnerables davant de les dificultats que genera la crisi econòmica;

i, potenciar elements estructurals de l'economia.

La crisi és greu. I aquesta gravetat exigeix fer prova de responsabilitat.

La del Govern, amb les opcions que agafi, i la de l'Alternativa, amb les propostes que planteja.

I aquest és el debat d'avui.

Comencem per una constatació implacable: la crisi que colpeja l'economia andorrana no és un accident sobtat. És l'enfonsament d'un model, d'un sistema. Aquest sistema que es diu "economia pública d'endeutament sense control", "desregulació sense límits", "campi qui pugui amb l'únic objectiu d'augmentar els beneficis i l'especulació".

Per parlar clar, el que s'enfonsa avui és una bona part del que els liberals anomenaven "la seva batalla ideològica"; és a dir, el liberalisme econòmic sense la intervenció reguladora de l'Estat.

La segona constatació que cal fer és que aquesta crisi no és senzillament americana o internacional. Seria massa senzill. A Andorra, la crisi actual s'afegeix a la nostra pròpia crisi, que és estructural.

La tercera constatació és que des del Govern heu subestimant i, alhora, heu intentat dissimular aquesta crisi des de l'inici. Les hemeroteques són plenes de notes de premsa triomfants proclamades des de la planta baixa de l'Edifici administratiu.

Aquest estiu heu continuat, encara, negant l'evidència.

Considerem que les mesures que planteja el vostre Projecte de llei no van en la línia de donar una resposta adequada a la crisi.

La nostra Proposició de llei alternativa sorgeix de la voluntat de donar suport a l'economia real, que està amenaçada per la crisi financera.

Les 28 mesures que plantejem es poden resumir així en quatre grans propostes.

La primera: un augment de la liquidesa d'empreses i famílies.

Nosaltres proposem:

primer: ampliació del termini d'amortització dels crèdits hipotecaris;

segon: reducció dels terminis de pagament de l'Administració als seus proveïdors;

tercer: fraccionament en el pagament dels deutes tributaris;

quart: establiment en el 4% del gravamen sobre les factures de FEDA i STA, a comptar de gener del 2009; aquesta mesura, per exemple, suposa injectar al poder adquisitiu de les famílies i a la liquidesa de les empreses, una suma de més de 5.000.000 d'euros;

cinquè: ajuda al finançament per a la compra de vehicles (és l'article 8 de la nostra Proposta);

sisè: preferència per a les empreses andorranes en la contractació pública (és l'article 9 de la nostra Proposta).

Segon capítol de propostes: impuls de l'activitat econòmica facilitant l'accés d'empreses i particulars al crèdit bancari.

Proposem aplicar la Llei de l'INAF, la Llei d'ordenació del sistema financer i la Llei de coeficients d'inversions obligatòries declarant d'interès públic i social el finançament de noves iniciatives empresarials o professionals (article 18), i el finançament de processos de reconversió i expansió d'activitats empresarials (article 19).

Estem en una situació de recessió. Hi som!

Tenim la necessitat, avui, de donar suport a la inversió privada. I també tenim necessitat d'inversió pública. Per això proposem (és l'article 11) un programa per a la construcció d'habitatge concertat amb el sector privat i els comuns.

Tercer capítol: protecció social.

Proposem una immediata aplicació de la pensió de solidaritat per a la gent gran.

En segon lloc, una subvenció econòmica a les escoles bressol, tant comunals com privades, per tal de reduir el preu mensual que pertoca a les famílies (article 2). Aquesta mesura suposa una suma de 1.113.750 euros (la base del càlcul és 1.350 nens i nenes per 75€/mes).

Tercera: aplicació immediata de la millora en l'atorgament de les prestacions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Quart capítol: l'Administració Pública.

Aquí proposem reduir la despesa sumptuària del Govern i de les ambaixades en un 25% (article 22).

Mancomunar serveis i contractacions públiques (article 24).

Millorar l'Administració de Justícia (article 25).

Regular reglamentàriament la mútua dels funcionaris (article 27).

Aquestes són, en síntesi, les mesures que proposa l'Alternativa per reactivar l'economia, protegir les famílies i millorar l'Administració.

Tot i coincidir amb el Govern en dos aspectes puntuals, -la publicitat als taxis i la congelació dels sous dels alts càrrecs-, són unes mesures molt i molt diferents de les del Projecte de Llei que esmenem.

Proposem unes mesures que reflecteixen un model econòmic i també un model de societat molt diferents del Projecte liberal.

Aviat tindrem, en aquesta mateixa Sala, el debat pressupostari. El vostre Projecte de pressupost 2009 apareix, ja des d'ara, completament desfasat en relació a la gravetat de la crisi.

Els objectius de creixement que assenyalau no s'acompliran ni pel 2008, on preveieu un 1,9%, ni pel 2009 on assenyalau un 1,6%. El Fons Monetari Internacional anuncia el 0,2% pel 2009 per a la zona Euro. I la Cambra de Comerç va recordar el 18 de setembre, en la presentació de l'Informe econòmic 2007, que hi hagué una caiguda del ritme d'activitat, fins a taxes negatives amb una disminució del PIB a l'entorn de l'1,5% o del 2%.

Us entossudiu a mantenir una política que no funciona. Davant de la crisi que viu Andorra és no solament injustificable sinó també imperdonable, plantejar unes mesures com les que esmenem a la totalitat.

La crisi actual ha colpejat fortament al sector financer a Andorra, a Europa i al món. Però, a la vista del que proposa el Govern, preguntem: s'ha plantejat el Govern les conseqüències, per a les persones i l'economia real, d'aquesta crisi?

Si ho hagués fet, no presentaria aquestes mesures.

Admetem que desconeixem, tots plegats avui, la gravetat de la crisi i la seva durada. Però és ben evident que, si no aconseguim dur a terme unes actuacions fermes i valentes, les conseqüències per a milers de persones que viuen i treballen a Andorra seran fondes i preocupants.

A ben segur que es podria presentar al premi Ramon Llull -o fins i tot al rècord Guinness- una antologia sobre les anàlisis equivocades, les promeses fal·lacioses i les accions injustes dutes a terme pel Govern en aquests tres anys. Però ja ho veiem cada dimecres: ni una paraula per lamentar-ho ni, tampoc, una simple constatació o reconeixement dels fets que, tossuts, han anat desmentint les previsions optimistes del Govern.

La constatació, l'evidència, és que el Govern no ha vist venir res del que s'acostava. Pel contrari, ha dilapidat els marges de maniobra del pressupost, transferència de crèdit amunt i suplement de crèdit avall.

I segueixen.

Andorra no necessita un Govern que s'agita davant de les càmeres benevolents de la seva televisió.

Andorra necessita responsables seriosos que encertin el diagnòstic i actuïn amb fermesa. Andorra necessita l'alternança.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu per la seva intervenció.

Entraríem, doncs, a la intervenció dels consellers no adscrits.

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Quan aquests consellers van analitzar el Projecte de llei de mesures de reactivació econòmica que va presentar el Govern, de seguida ens vam posar a la feina i vam presentar unes esmenes parcials, que ja estan lliurades. Suprimíem moltes de les mesures que hi havien i canviàvem o intentem canviar amb aquestes parcials altres que sense estar del tot malament o a desgrat nostre, creiem que es poden millorar.

Fet això, es va presentar aquesta esmena a la totalitat per part del Grup Socialdemòcrata, i es va presentar amb alguna declaració que a nosaltres ens semblava, o ens va afectar a nosaltres, com intentar arraconar-nos, o blanc o negre. I no ens agrada que ens arraconin, no ens agrada estar arraconats. El que passa és que a vegades t'arracones i has de ser capaç de sortir d'aquest racó de la millor manera.

I per tant, vam intentar, i ho vam fer, creiem, analitzar el text alternatiu que presentava el Grup Socialdemòcrata. La primera impressió que vam tenir va ser només amb el canvi del títol. I ens vam adonar, i això ho podem agrair als companys socialdemòcrates, de quelcom que nosaltres no hi havíem pensat quan fèiem les esmenes parcials. Quan fèiem les esmenes parcials no hi vam pensar. És cert. I eren aquestes mesures de protecció social. Han sigut més capaços, més valents, i han introduït una sèrie de mesures que creiem que són de protecció social, però que també són de reactivació de l'economia. Voler que un sector de la població

mantingui un nivell d'ingressos mínims, és protegir aquesta població, i per tant, una mesura de protecció social, però també és reactivar l'economia.

I vam continuar, no ens vam quedar només amb el títol. Vam continuar mirant totes les mesures que hi havien. N'hi havien moltes, a part dels dos punts, però nosaltres hem trobat més coincidències.

I teníem un debat intern, nosaltres dos, era que la Proposició que presenten els companys socialdemòcrates ens agrada, però n'hi havia alguna altra del Projecte presentat pel Govern que també creiem que fora bo que hi estigués. Però és clar, aquí és o blanc o negre. O agafes una o agafes l'altra.

Vam fer l'anàlisi que vam creure oportuna i vam prendre la decisió que votaríem aquesta Proposició del Grup Socialdemòcrata, tot i que haguéssim volgut recuperar alguna del Projecte del Govern. Però, bé, si prospera -i ha de prosperar aquesta esmena a la totalitat-, ens sentirem més satisfets d'aprovar aquestes mesures que presenten avui el Grup Socialdemòcrata, que no d'aprovar les del Govern.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Entraríem, doncs, al torn d'intervenció dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Ens toca ara examinar l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, presentada pel Grup Socialdemòcrata al Projecte de llei de mesures de reactivació econòmica.

D'entrada volem afirmar, com ja hem tingut l'ocasió de fer-ho en d'altres ocasions, que el Projecte de llei presentat pel Govern arriba tard ja que el paquet de mesures econòmiques que en ell s'hi contenen s'hauria d'haver proposat i sotmès a discussió d'aquesta Cambra molt abans, per tal d'haver pogut anticipar alguns dels efectes negatius de la desacceleració econòmica que ja fa un cert temps que estem patint. El Govern ha perdut una bona ocasió per fer certa aquella màxima que diu que governar és preveure.

En segon lloc, volem remarcar que ens hauria agradat haver pogut treballar les mesures per a la reactivació econòmica des del consens, amb la

participació de tots els grups parlamentaris. Es podrà dir que la conjuntura econòmica no deixava temps per a la negociació política. No ens sembla, però, que aquesta sigui una objecció encertada ja que si s'hagués actuat amb l'anticipació a la que anteriorment ens referíem, hauríem pogut acostar posicions en un àmbit que afecta a tots els sectors econòmics i socials. Així doncs, s'ha perdut també una bona ocasió per consensuar les mesures adequades per fer front a la desacceleració econòmica.

També volem afirmar, en tercer lloc, que el text alternatiu que presenta el Grup Socialdemòcrata arriba fora de temps.

No neguem que algunes de les mesures que es poden trobar en aquesta Proposició de Llei puguin ser encertades. El que cal és introduir-les en el Projecte de Llei, si s'escau, via esmena parcial. D'aquesta manera volem reiterar que no estem en contra d'algunes de les mesures proposades pel Grup Socialdemòcrata en la seva Proposició de Llei. El que no podem acceptar és que aquest text legislatiu es pugui tirar endavant quan ja hi ha les mesures proposades pel Govern en un estadi més avançat de tramitació parlamentària. El que ara toca és tractar d'afinar amb el màxim consens possible el text que va ser presentat amb anterioritat, que és el Projecte de Llei presentat pel Govern.

Estem convençuts que no reactivarem la nostra economia amb debats partidistes encaminats a l'obtenció del màxim rendiment electoral. Els ciutadans el que volen són solucions i no discussions estèrils i l'obligació dels polítics és aportar aquestes solucions. El que hem de fer és treballar tots plegats, cadascun des del seu legítim punt de vista, però sempre tractant d'acostar posicions, per tractar d'ajudar els ciutadans a superar els moments d'incertesa econòmica que estem vivint, i per tal de trobar unes bones perspectives de desenvolupament per a la nostra economia.

Pel que s'ha exposat, el nostre vot és contrari a l'esmena a la totalitat amb text alternatiu que ara estem examinant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal votarà en contra de l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, perquè creu que el Projecte de Llei del Govern de mesures de reactivació econòmica publicat al Butlletí del Consell General número 54/2008, ja dóna les solucions escaients a la situació econòmica actual i té per finalitat la reactivació econòmica, pal·liar els efectes de la desacceleració entre els col·lectius de població més afectats i contenir la despesa pública segons diu l'exposició de motius.

Aquests tres àmbits d'actuació en els quals el Projecte de Govern vol incidir, són els mateixos que el text alternatiu presentat, en gran part, també planteja: la protecció social, impulsar l'activitat econòmica amb mesures de suport a treballadors, empreses i consumidors i mesures en l'àmbit de l'Administració. Bé és cert que a nivell de detall hi ha diferències, però aquestes diferències, al nostre entendre, no justifiquen l'aprovació del text alternatiu sinó la discussió en Comissió de les esmenes parcials que tots els grups i consellers no adscrits hem presentat al Projecte de Llei del Govern, que és el que tocarà aprovar en el seu dia, si així ho decideix aquesta Cambra, una vegada tractades aquestes esmenes en Comissió.

Pensem a més que no procedeix aprovar aquest text alternatiu, perquè el cap de Govern ja va donar l'oportunitat, el mes de juliol, a tots els grups parlamentaris de participar en l'elaboració d'aquest text i consensuar-ne el contingut per poder-se aplicar ràpidament i, per tant, no té sentit per a nosaltres retardar encara més aquestes mesures amb la tramitació d'un decret legislatiu i la legislació delegada que estableix la disposició final primera del text alternatiu que després comentaré.

D'una part, en l'exposició de motius del text alternatiu es comença per afirmar que una llei de mesures urgents de reactivació econòmica no es pot limitar a proposar tan sols mesures econòmiques, sinó que també ha de contemplar mesures de protecció social. Estem d'acord en aquest principi, però no s'ha de caure en l'error de pensar que el Projecte de Llei del Govern no incorpora, també, aquestes mesures de protecció social ja que és un dels principals objectius.

D'una part, el mateix text de la Llei ja preveu mesures encaminades a millorar la qualitat de vida de les persones més desfavorides en aquest context de dificultats econòmiques. Però d'altra part, el Projecte presentat pel Govern ja diu, en el darrer paràgraf de l'exposició de motius, que les normes contingudes en la Llei no inclouen totes les mesures que cal implantar per afrontar la conjuntura econòmica actual, sinó que són igualment

necessàries altres normes reglamentàries que despleguin la legislació vigent. És a dir, que el Projecte del Govern diferencia clarament aquelles mesures que han de tenir un tractament legislatiu perquè modifiquen lleis i altres, que no han de tenir aquesta tramitació, ja que es poden fer directament per via reglamentària, i, en aquesta matèria de protecció social, el Govern, a través de la ministra de Salut i Benestar Social ja ha anunciat un conjunt de mesures a implantar que tenen com a objectiu adaptar el sistema de protecció social a les necessitats actuals del país, amb mesures com la creació d'una pensió social per jubilació i la pensió de jubilació per a les persones amb discapacitat que garanteix a aquestes persones l'import de la pensió de solidaritat que perceben.

Així doncs, l'argument que el Projecte del Govern no contempla mesures de protecció social no el compartim.

Un altre aspecte que diferencia notablement la visió del text alternatiu presentat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata del presentat pel Govern, afecta a la implantació i a l'aplicació de les mesures proposades en els diferents àmbits.

El Projecte presentat pel Govern modifica un total de 22 lleis vigents de forma que a l'endemà de l'entrada en vigor de la Llei les mesures previstes ja s'han d'aplicar.

En el text alternatiu, gran part de les mesures que es proposen en àmbits que no coincideixen amb el Projecte de Llei del Govern (com la implantació de crèdits tous, millores en l'administració de justícia o polítiques d'habitatge) no deixen de ser meres declaracions d'intencions, més pròpies d'un programa electoral que d'una llei amb caràcter de text normatiu. Aquestes mesures proposades pel text alternatiu no es poden aplicar immediatament, sinó que depenen de concertacions posteriors amb altres administracions públiques i entitats privades, creació de taules de treball (ignorant que algunes ja existeixen com les d'habitatge, comerç o turisme), desenvolupament de programes i partides pressupostàries, tot de forma que el Govern, segons les disposicions finals, hauria d'acabar incloent en un decret legislatiu, presentant prèviament els textos normatius, als efectes de procedir al control de la legislació delegada segons l'article 59 de la Constitució, i tot en el termini de tres mesos.

Francaament, creiem que aquest plantejament no és propi d'una Llei com la que estem debatent que té per finalitat pal·liar amb mesures àgils i immediates els efectes desfavorables del moment econòmic en què ens trobem. No és creïble pretendre que amb aquesta Llei de mesures per a la protecció social i la

reactivació econòmica es puguin arreglar en tres mesos els problemes estructurals del país amb mesures tan disperses i indefinides com les que planteja el text alternatiu.

Nosaltres també pensem que cal trobar solucions als problemes estructurals del país, des de la fiscalitat fins a l'obertura dels mercats internacionals millorant l'activitat comercial, el sistema bancari o l'Administració de Justícia, entre altres, però aquestes reformes cal fer-les mitjançant els textos legislatius que pertocquen a cada matèria, part dels quals ja s'han presentat i aprovat per aquesta Cambra d'acord amb la voluntat política existent, com les lleis de societats, de comptabilitat o d'obertura d'inversions estrangeres, o altres que es troben a tràmit, que, com la Llei del comerç, ja regula i flexibilitza els tràmits d'obertura de comerç en el sentit que sembla indicar el text alternatiu.

Si aquesta Cambra vol delegar la funció legislativa al Govern com permet l'article 59 de la Constitució, per descomptat que por fer-ho, però la Llei de delegació ha de determinar amb precisió la matèria delegada i, els principis i les directrius sota els quals s'haurà de regir el decret legislatiu del Govern. Aquesta previsió constitucional, per a nosaltres no s'adapta al que estableix el text alternatiu que pretén delegar la funció legislativa en un conjunt de matèries tan disperses com la política d'habitatge i la millora de l'Administració de Justícia, sense fixar cap criteri ni directriu concreta, sinó amb principis i declaracions d'intencions, com he dit.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Liberal considera que el Projecte de Llei del Govern és més encertat que el text alternatiu presentat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per adoptar les mesures que el país necessita en aquests moments, de forma que el nostre vot a l'esmena a la totalitat serà negatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

En la presentació del Pressupost de l'Estat de l'any 2008, el Govern ja va alertar de l'alentiment de la nostra economia degut a l'estagnació del sector turístic i comercial i de l'estagnació, també, del sector immobiliari.

El pressupost de l'Estat de l'exercici 2008, ja es va enfocar per aportar solucions concretes als neguits que ja teníem: suport al nostre teixit empresarial, fort impuls a la inversió pública, -qüestió que no tothom en aquesta Cambra estava d'acord-, i millora constant del benestar del conjunt de la nostra població, no incrementant, això sí, la pressió fiscal.

Durant l'any 2008, la situació econòmica mundial ha desembocat en una crisi financera internacional que està provocant un fort alentiment econòmic internacional amb possibilitats reals d'entrar en un entorn de recessió econòmica. Malauradament, Andorra no és aliena a aquesta situació internacional. Les previsions que el Govern va fer durant el 2007 del desenvolupament de la situació andorrana, i que es van incorporar al pressupost de l'any 2008, es van quedar curtes, i és per aquest motiu que el Govern ha anat aprovant durant aquest any 2008, un conjunt de projectes de llei, reglaments i decrets. Hem de fer front a la nova situació, la nostra obligació és poder donar les eines necessàries al conjunt de la nostra societat per alleugerir els moments d'incertesa econòmica que estem vivint.

El Projecte de llei del qual avui en discutim l'esmena a la totalitat, és una de les nombroses mesures que ha impulsat l'executiu per combatre més eficaçment la crisi al nostre país. En efecte, el Govern fa mesos que treballa sobre aquesta qüestió i ha elaborat també, entre altres, el Projecte de llei d'impostos especials, el Projecte de llei de modificació de la propietat horitzontal, el Projecte de llei de modificació de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i financers, el Projecte de llei de modificació de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, el Projecte de llei de modificació de l'impost indirecte sobre la producció interna, el Projecte de llei del comerç i, per últim, el Projecte de llei del pressupost de l'any 2009.

La modificació del coeficient d'equivalència a fi que un nombre superior d'alumnes es puguin beneficiar de les beques, la tarifa social per l'electricitat i la telefonia, la protecció de les rendes familiars a través de l'acord que el Govern va arribar amb l'ABA, l'Associació de Bancs d'Andorra, per allargar els terminis de les hipoteques d'habitatge vigents, el reglament regulador de l'operació d'exportació amb devolució parcial de l'impost de mercaderies indirecte, la modificació del reglament de duana, simplificant tràmits duaners o l'ajornament i fraccionament del deute tributari d'acord amb el que estableix l'article 36 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, són algunes de les eines que aquest Govern ja està utilitzant per reforçar tota la iniciativa duta a terme en data d'avui.

Dins d'aquest marc de mesures iniciades pel Govern, el 24 de setembre, es va admetre a tràmit parlamentari el Projecte de llei de mesures urgents de reactivació econòmica.

El Govern va preparar aquest Projecte de llei, com explica en la seva exposició de motius, per fer front a la situació actual d'incertesa econòmica que viu el nostre país. Aquest Projecte de llei dividit en 4 capítols, conté algunes mesures excepcionals i altres més duradores i modifica més de 20 lleis, decrets i reglaments.

A aquest Projecte de llei, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va entrar una esmena a la totalitat amb text alternatiu que fou publicada en el Butlletí del Consell General el 23 d'octubre del 2008, motiu d'aquest punt de l'ordre del dia. Val a dir que aquest text alternatiu aporta mesures complementàries al text del Govern, mesures que en el cas que l'esmena a la totalitat no prosperés podrien enriquir molt el text presentat pel Govern. Però també al mateix temps, aporta una sèrie de mesures en altres casos, poc concretes o de difícil implementació, que al nostre entendre no aportarien els fruits desitjats.

El text alternatiu presentat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata està estructurat en 4 capítols.

El primer capítol engloba tots aquells articles destinats a millorar la protecció social. L'article 1 *pensió de solidaritat per a la gent gran*, és una de les mesures que l'executiu volia adoptar en un text legal a part i pensem que el redactat proposat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata s'adapta bastant als textos que el Govern està treballant. Val a dir, també en aquest sentit, que el Govern en els propers 15 dies aprovarà el Reglament de prestacions econòmiques d'atenció social, amb un triple objectiu: atendre les necessitats bàsiques; prevenir i superar situacions de marginació i d'exclusió social, com també per fomentar l'autonomia, i facilitar l'accés als programes, a les activitats i als serveis d'atenció social. És a dir, les propostes del Govern incloses en aquest reglament que s'aprovarà properament, van molt més enllà de les propostes realitzades pel Grup Socialdemòcrata en aquest primer capítol del text alternatiu i s'insereixen en una reforma i posada al dia del sistema d'atenció social, i per tant, de les polítiques de protecció social. Cal destacar, en aquest primer capítol, l'avançament que es vol fer en l'article 3 de l'entrada en vigor de 2 articles, el 135 i el 141 de la recentment aprovada Llei de la seguretat social. Pensem, obviant el temps d'adaptació i preparació que la Caixa Andorrana de Seguretat Social ha de menester per poder gestionar aquests canvis.

El capítol segon es titula *suport a empreses, treballadors i consumidors*. Volem destacar l'article 13 (reducció del termini de preavis i indemnització en cas de resolució del contracte d'arrendament de locals comercials) i l'article 16 (pagament a proveïdors d'empreses públiques) com a mesures a integrar en el text original, sempre i quant aquesta esmena a la totalitat no prosperi. Val a dir que en el cas de l'article 16, perquè la mesura fos realment eficient, s'haurien de valorar les necessitats de tresoreria de l'Executiu per fer front a aquest important avançament envers la legislació vigent.

Pel que fa referència a la reducció del tipus de gravamen per la rehabilitació i la construcció d'habitatges públics al 0%, pensem que aquesta mesura no seria efectiva ja que aquests empresaris suportarien els impostos indirectes i no els podrien repercutir.

Pensem que les modificacions que ha proposat el Govern en el text original així com les modificacions a les lleis de l'ISI i de l'IPI seran més efectives per ajustar el preu de venda o de lloguer.

Pel que fa al capítol tercer, *impuls de l'activitat econòmica*, pensem que l'article 20 aporta un plus a la promoció d'energies alternatives i seria positiu incloure'l en el text original si l'esmena a la totalitat no prosperés. Pensem, però, que les mesures de crèdits tous són de difícil aplicació, ja que la gestió plantejada entre el Govern, les associacions i els col·legis professionals en els articles 18 i 19 han de regular en una matèria, que és la del risc creditici, en la qual cap d'aquests col·lectius, al nostre entendre, és expert. També, a tenor del que estableix la Llei d'ordenació del sistema financer, del 27 de novembre del 1993, i la Llei de coeficients d'inversions obligatòries, del 30 de juny del 1994, és opinió d'aquest Govern que el 4% al qual fa referència l'article 4 d'aquesta última Llei, ja estaria exhaurit. Per tant, s'hauria d'anar per sobre d'aquest coeficient.

Pel que fa al capítol quart, titulat *Administració Pública*, pensem que el Govern ja té aquestes mesures encetades i no caldria, al nostre entendre, un redactat alternatiu. Entre elles, la de l'article 22.1, que és la baixada en un 25% de les despeses pels diferents conceptes que s'engloben, en el qual hi ha el pressupost de l'any 2009, ja han presentat una baixada del 22%, perquè hem volgut mantenir algunes de les despeses, com reunions, conferències i cursets, en els quals molts dels treballadors de l'Administració Pública hi van, i sempre redunda en un millor servei a l'administrat.

Per tot l'exposat, el Govern considera molt més oportú aprofitar algunes de les mesures proposades

pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata per enriquir el text original proposat pel Govern, a fi i efecte de beneficiar al màxim possible, la nostra ciutadania.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Entraríem, doncs, a un altre torn d'intervencions.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, com a ponent de la iniciativa.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per ordre dels intervinents, el conseller Ricard de Haro, de Renovació Democràtica, evidentment ens ha dit, i li agraeixo, que comparteix les propostes que fem pel que fa a protecció social i a reactivació de l'economia. Ell i el seu grup polític hauran vist que de fet les nostres propostes van, com ja he dit durant l'exposició que he fet fa un moment, en la línia de respecte i fidelitat al programa de l'Alternativa; i per tant, jo entenc que és normal, però li agraeixo de totes maneres que coincidim en la defensa d'aquest text alternatiu.

El conseller Enric Tarrado, de CDA + Segle XXI, bé, podem estar d'acord en què el Govern ha fet tard. Que nosaltres estiguem fora de temps, jo li diré perquè em sembla que no és així. Primer hi ha un temps polític i també, un temps reglamentari.

Nosaltres, ho he dit a l'exposició inicial, assumint la nostra responsabilitat com alternativa. No som al Govern. Per tant, el greuge que vostè fa l'ha de fer... ja l'ha fet, però jo crec que l'hauria d'haver fet amb una certa insistència o destriant les responsabilitats de cadascú. La nostra, nosaltres l'assumim i fem un text alternatiu. Si no haguéssim fet un text alternatiu segurament vostè i amb tota seguretat, els liberals, ens haurien dit, que és clar, que ens oposàvem i no proposàvem.

Doncs, no, nosaltres assumint la responsabilitat i proposem, però dins del temps polític que marca el que governa. I si governa un partit que s'està 5 mesos rumiant a veure què presentarà, i després m'hi tornaré a referir, a l'hora de fer aquests reglaments que ens expliquen, també els està anunciant des del setembre, i ja som pràcticament al novembre i no n'hem vist ni mig de reglament, doncs, jo crec que la responsabilitat del que governa és més gran en arribar tard i en fer mesures de broma, insisteixo, com el cap de Govern va dir davant de la Cambra de Comerç.

Discussions partidistes... miri, és clar, vostè i jo ja n'hem parlat alguna vegada a la Junta de Presidents. És que el nostre grup parlamentari, aquí, només hi ve a fer política, i per tant, nosaltres fem uns plantejaments polítics, que poden ser compartits o no, que podem arribar a acords o no, però nosaltres no estem aquí per beneir les propostes que faci el Govern i per no fer una proposta alternativa, eh?

De totes maneres, sabem tots els que som aquí que es podia o es pot, o es podria haver agafat el nostre text en consideració i després esmenar-lo, no? Per tant, jo no crec que haguem impedit aquí a ningú de fer la seva feina, si la volia realment fer.

El president del Grup Parlamentari Liberal diu que sembla que vulguem retardar. Ja ho he dit ara contestant al Sr. Tarrado. A veure, si s'ho han rumiat durant 5 mesos, si les normes reglamentàries no arriben, si s'atreveix, políticament, a dir-me que fem declaracions d'intencions i que la intervenció de l'INAF, a la qual nosaltres fem referència. De totes maneres s'ha vist aquí una clara discordància, no els vull posar cap falca, però entre el que ha dit vostè i el que ha dit el ministre, em sembla que no van a l'hora. S'ho han de fer mirar amb això de l'INAF, eh?

Però, a veure, nosaltres no proposem una concertació. És clar, he sentit a dir aquí i gairebé se m'escapava el riure, no?, el Govern diu que ja es va acordar amb l'ABA la qüestió de les hipoteques. Escolti, tots els que som aquí sabem que quan el Sr. cap de Govern va anunciar això, no hi havia cap acord amb l'ABA. Perquè no hi ha cap entitat bancària que s'hagi amagat de dir-ho i de dir-nos-ho. No n'hi havia cap d'acord! Per tant, els que tenen problemes de concertació, de moment, són vostès, no som nosaltres.

El que nosaltres proposem amb l'INAF no té res a veure amb el que proposen vostès. I vostè hi ha passat de puntetes, i el ministre, que ara hi anirem, doncs, m'ha dit que li sembla que això ja està exhaurit.

Aquí hi ha una opció política clara, Sr. Tarrado, abans li deia, aquí estem per fer política. O les lleis de l'INAF s'apliquen, hi ha voluntat política d'aplicar-les o no s'apliquen, i no passa res. Però nosaltres manifestem una voluntat política que el Consell faci una declaració d'interès públic i social, i que els diners que estan dipositats, segons les lleis que va votar aquest Consell durant el procés constituent i postconstituent els anys 94 i 95, serveixin per qüestions d'interès públic i social. És evident que els liberals no ho volem fer això! Bé, quedarà clar avui aquí que els liberals no volem utilitzar la Llei de coeficients per aconseguir que empreses i famílies es beneficiïn d'una llei que va ser

votada per aquest Consell General, i que no cal concertació aquí, Sr. Jordana, és aplicació de la llei. No cal concertar, no cal anar a suplicar als bancs res. Cal aplicar la Llei dels coeficients.

El ministre de Finances ens ha fet un comentari de text, però un text seleccionat. Jo tampoc he explicat les 28, perquè el temps reglamentari no em permetia explicar-les. Però ja és ben curiós que ni el president del Grup Parlamentari Liberal ni el ministre de Finances, m'hagi fet cap comentari de la reducció del 10% al 4% del recàrrec sobre FEDA i STA. Cap comentari. Deu ser una mesura genèrica, d'aquestes que deu costar molt d'implementar. Jo he dit que al mes de gener es pot deduir la factura de FEDA i STA, però això passem-hi de puntetes que si algú no ho ha sentit no caldrà que en parlem.

No se'ns parla tampoc de la qüestió de les guarderies. És una mesura que aquí no retarda res, ni cal moltes complicacions. Cal una voluntat política de fer-ho o de no fer-ho. Vostès tenen la de no fer-ho, i quedarà clar, i ja està. I no hi podem estar d'acord.

Però és clar, a mi el que no m'han explicat ni el grup parlamentari ni el Govern, és quines mesures proposen els liberals per millorar la liquiditat d'empreses i famílies. Perquè aquesta és una qüestió fonamental per reactivar el consum i l'activitat econòmica i per ajudar a les famílies en l'actual situació.

Quines mesures han proposat que serveixin per reactivar l'economia superant l'actual restricció del crèdit? Només hi ha la via de l'INAF. Aquesta, això de la concertació que ja en parlarem, i la de les garanties, aquí sembla que som nosaltres els que ens hem de constituir amb gestors d'oficina bancària a veure si algú aporta garanties o no aporta garanties de crèdit. Que és el que he sentit fa un moment en la intervenció del ministre de Finances, i he quedat literalment astorat.

Aquí el debat, Sr. Jordana, és quin model social s'entreuveu entre les mesures relatives a les escoles bressol i a les pensions que plantegem nosaltres, i el que plantegen vostès, ho poden embolicar com vulguin, però el resultat serà sí o no a aquestes mesures.

I reorientar la construcció i altres sectors afeblits. És clar, aquí ara el ministre voldria que féssim -que no ho farem, Sr. síndic, ja abans que em feu una observació ja ho dic jo-, aquí no farem ara la discussió d'unes lleis que jo sàpiga, encara no les tenim a tràmit, com la de l'ISI i la de l'IPI. Però no es preocupi, Sr. ministre, que ja l'espero. Ja demostrarem que vostè, en comptes d'ajudar, acabarà d'ensorrar la petita i mitjana empresa amb aquest Projecte de llei. Ja en parlarem quan toqui.

És tot Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Continuaríem, doncs, amb el torn d'intervencions.

Pels consellers no adscrits?

Pels grups parlamentaris?

Sr. Jordi Jordana, president del Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. Bartumeu, és clar, vostè em parla molt de mesures concretes, però aquí estem debatent, almenys per part del grup parlamentari, una esmena a la totalitat amb text alternatiu. I Llavors es tracta, per a nosaltres, i és l'explicació que he fet, és l'enfocament que té el seu text amb l'enfocament que té el text del Govern. I per a nosaltres, ja ho he dit, jo crec que una gran part de les mesures que vosaltres proposeu ja estan dins del Projecte del Govern, en les quals hi ha variacions i ho podem discutir en Comissió. Hi ha una altra part, més petita, jo crec, que és la que no coincideix, que globalment considerada, nosaltres no la veiem aplicable.

Globalment, per què? Perquè no solament amb vostè que està molt capficat amb el tema de l'INAF, però és clar, aquí a part del tema de l'INAF hi ha moltes altres coses que es plantegen: taules, programes a fer en qüestions de crèdits tous, etc.; en fi, tot un conjunt de qüestions de polítiques d'habitatge, també se'n parla, concertació amb els comuns, habitatges de preu protegit -em sembla que es diu-, tot molt respectable. Però aquest conjunt de mesures, nosaltres diem que amb aquest text, pensem que no toquen.

I no toquen encara menys amb la forma que vostès proposen tramitar-ho. I és que és clar que retarden aquesta aplicació immediata, perquè aquestes mesures no es poden aplicar immediatament perquè depenen d'una legislació delegada, d'un decret legislatiu que hauria de fer el Govern en el termini de 3 mesos a més prèviament amb tota una... això és el que diu la seva disposició addicional. Suposo que està aquí escrit, a veure... "s'encarrega el Govern...", "termini 3 mesos publiqui mitjançant el decret legislatiu corresponent el text complet de les lleis resultants de les modificacions introduïdes en la present Llei, prèviament a la seva publicació, el Govern ha de presentar a la Sindicatura els textos normatius als efectes de procedir al control de la legislació".

Nosaltres, el nostre enfocament, és el conjunt de mesures que vostès diuen que per a nosaltres no deixen de ser declaracions d'intencions, és a dir, que vostès com que fan política -és normal que facin política-, el seu programa electoral que són declaracions, volen que les compleixi el Govern, i per a mi aquesta no és la funció d'un text alternatiu normatiu, d'un decret, d'una llei. Si es vol fer una legislació delegada, s'ha de fer una llei que digui quins criteris s'han de complir, quina matèria es delega. Això és el que diu la Constitució. Jo em refereixo en aquest sentit.

Llavors, si ens remetem a esmenes concretes i volem fer aquí un debat de les esmenes concretes, jo crec que avui no toca. Per això, avui es debat el text alternatiu, o prospera el text alternatiu, i si no prospera serà el text del Govern que haurà d'anar en Comissió. Bé, vostès també... jo no les tinc les esmenes, però vostès han presentat, em sembla, un total de 18 esmenes parcials, entre les quals, suposo, que preveïen que hi havia la possibilitat que aquest text alternatiu no superés l'etapa d'avui, doncs, vostès han plantejat moltes d'aquestes mesures que proposen al seu text alternatiu, com a mesures parcials al text del Govern.

Doncs, jo crec que l'anàlisi concret de les ajudes per a les guarderies, per a les escoles bressol, per l'INAF que vostè diu, aquestes mesures concretes, una per una, jo crec que, a veure, primer és la tramitació normal. Primer fa falta el filtre de la Comissió que es parli de les esmenes, que jo crec, com ha dit el ministre, en aquest sentit sí que anem concertats. Doncs, les esmenes que es poden fer, com han fet la resta de consellers aquí presents, poden millorar el text del Govern, i llavors, si hi ha reserves d'esmenes concretes, llavors podrem debatre esmenes concretes de l'INAF, si ho volem, si no ho volem, aquests coeficients que diu vostè, les escoles bressol o altres temes. Però, repeteixo, jo vull que, almenys l'explicació que nosaltres hem fet avui, és més global, i parcialment esmena per esmena, jo crec que el dia que aquí aprovem el text definitiu, ja parlarem de les esmenes, de les reserves que hi ha hagut o dels vots particulars.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

Per part del Govern?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer dir que el cap de Govern mai ha dit que això eren mesures de broma. Ell el que va dir que reconeixia que amb aquestes 42 mesures costaria revitalitzar l'economia, però que de totes maneres, i això ho va dir, tinc aquí el text, ens ajudaran a preparar-nos i a resistir.

Home, no és broma, entre altres coses, perquè jo, en l'exposat que he fet, he estat parlant de totes les coses que el Govern està treballant, que són projectes de llei, reglaments, etc. Per tant, ens ho estem prenent molt seriosament malgrat que potser l'enfocament que nosaltres estem donant, doncs, no els hi agradi a vostès.

Quant a això de l'ABA, miri, jo vaig veure la carta de l'ABA. Per tant, el cap de Govern, quan va dir el que va dir, hi havia una carta de l'ABA. El cap de Govern mai ha mentit en aquest sentit, i la carta hi és.

Jo he intentat fer un text de contesta per buscar sinergies entre els 2 textos, i per buscar una millora del que era el text original del Govern.

És cert, jo no he entrat a contestar article per article als diferents articles que vostès fiquen en el seu text alternatiu. Però vostè me n'ha mencionat uns quants, i jo sí que no me'n puc estar.

És a dir, referent al tema de FEDA, FEDA és veritat que cobrem un cànon del 10%. No cobrem ni ISI ni IPI, perquè hi ha una exempció que es va introduir, que la vam introduir nosaltres aquí al Consell General; per tant, es cobra només el cànon del 10%. Bé, però es va aprovar. Es cobra només el cànon del 10%, i amb la puja que hi ha hagut de l'energia elèctrica, vostès podran veure en el pressupost de l'any 2009, que els beneficis de FEDA, per mantenir el preu de compra d'energia elèctrica a tota la ciutadania, disminueixen la meitat per a l'any 2009. La meitat, que ens permetran fer les inversions que estem fent des de FEDA, que són unes inversions bastant grans.

Quant a les guarderies, miri, les guarderies comunals, el preu és un preu públic que fixen els comuns. A la meua època amb els comuns, jo sé que el cost, per exemple del Comú de Sant Julià d'una plaça de guarderia, a la meua època, el que li costava al Comú eren 600 euros, i el que es cobrava eren 275. Vostès fan una proposta que diuen "amb els preus que fixin els comuns, l'Estat subsidiarà 75 euros". Escolti, per a nosaltres això no té sentit. Per a nosaltres! Per a vostè potser sí, però per a nosaltres no! Perquè el preu no el fixa el Govern, el fixen els comuns o el fixen les guarderies privades. Sense cap mena de barem, tampoc, per aquestes ajudes; ajudes, que quan calen, el Govern ja les està donant o els comuns també les estan donant.

Miri, quant a... jo sento haver-lo deixat esparverat quan jo he dit el tema que no érem experts en crèdits, no? Perquè miri, a veure, la crisi financera actual ve per l'alegria que s'ha fet o s'ha donat a nivell internacional amb la concessió de crèdits. I això eren de suposats experts. Ara nosaltres anem a analitzar quins criteris seguirem amb l'entrega de crèdits. Escolti, el Govern al final, si aquests crèdits no es paguessin, el qui ho hauria de pagar és tota la ciutadania. Que és el que s'està discutint en els països veïns, ara.

Per tant, miri, jo no dic que la seva idea de promocionar els crèdits tous a la ciutadania no sigui dolenta. Jo crec que la via que vostè escull no és l'adequada.

Però jo he volgut concentrar-me amb el discurs, i el discurs del Govern s'ha volgut concentrar amb aquells punts que pensa o que pensem que poden ser un valor afegit amb el text original que nosaltres vam presentar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, a un altre torn d'intervencions.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Jordana, jo no estic capficat amb l'INAF. Amb el que sí que estic capficat, tot el nostre grup parlamentari i probablement fins i tot vostè, encara que no estigui al nostre grup parlamentari, estic capficat amb el que estem discutint aquí, que són els problemes de la gent, no els problemes de l'INAF, els problemes de la gent.

És clar, em parla dels crèdits tous, i que jo parlo d'uns coeficients i tal... No, miri, no ho dic jo, ho diu la Llei de l'INAF. I li torno a dir, vostès s'hauran de definir si volen o no volen aplicar la Llei dels coeficients i declarar o no declarar una sèrie de crèdits tous en base al que diu la Llei, el que ens permet fer la llei, que és ajudar a famílies i a empreses. Ho volen o no ho volen!

Efectivament, nosaltres tenim 18 esmenes presentades en Comissió. Ja veurem allí quina és la seva voluntat i quina és la del Govern, que també ho deia el Sr. ministre, que busca sinergies. Molt bé, ho veurem! Ho veurem com ho hem vist altres vegades, quan els consellers del Grup Parlamentari Liberal arribaran amb la nota de les esmenes que el Govern

accepta i les que no accepta. I no és una crítica, és un funcionament que jo entenc normal entre un grup parlamentari i el que està a la majoria. Allí ho veurem, i falta poc per veure-ho.

Aleshores, ja veurem si tota aquesta voluntat de buscar sinergies existeix o no existeix.

Declaracions d'intencions, Sr. Jordana, no, miri. Reduir els rebuts de FEDA i STA a partir de ja, a partir del gener del 2009 no és una declaració d'intencions, ni és un programa polític. És una voluntat o no d'ajudar a gent que està passant dificultats en l'activitat empresarial i en l'activitat econòmica. El mateix per a les escoles bressol, el mateix per augmentar o no augmentar de seguida les pensions per a la gent gran amb dificultats.

Em diu el ministre que el Sr. cap de Govern no va dir que fossin de broma. Jo hi era aquell dia a la presentació de l'informe, i em sembla recordar que el ministre no hi era. Jo també reconec que és difícil que haguem de discutir això, quan el Sr. cap de Govern no és aquí. Per tant, tampoc m'hi allargaré.

Ens diu que treballen molt, que els ha llegit. I efectivament ens ho ha dit, i és un bon recordatori, de l'ofici setmanal dels dimecres de la roda de premsa. Ens ho ha tornat a recordar aquí: projectes, decrets, reglaments... Sí, sí, però projectes, que només són projectes, reglaments que s'anuncien i que no surten... doncs, vagin treballant. Mentrestant la gent s'ho va mirant, i veu que vostès deuen treballar molt, però resultats cap a la gent, no n'hi ha cap. I no és que sigui un enfocament la seva manera de treballar, sense resultats concrets que no ens agrada als Socialdemòcrates; és que em sembla que al que no agrada és a aquell que s'hauria de beneficiar d'aquest ingent i enorme treball que vostès estan desenvolupant que és la ciutadania, no?

La carta de l'ABA. Miri, jo el que he dit, i tot això queda gravat... el que he dit i li repetiré ara, és que quan es va començar a anunciar per part del Govern i el cap de Govern que hi havia un acord amb l'ABA, no hi era. La carta arriba després. Arriba després, Sr. ministre!

Vull insistir en la qüestió de les sinergies. Ens sembla molt bé, hem fet 18 esmenes recollint les esmenes al text que vénen a ser aportacions del nostre text alternatiu. Doncs, miri, ja seguirem discutint. Ja tindran oportunitat de dir-nos si volen o no volen que les famílies que tenen els nens a la guarderia rebin aquesta subvenció. De fet, això, ja no és pel grup parlamentari, el ministre ja ha dit que no. Que això no pot ser, perquè com que el Govern no fixa els preus, no vol subvencionar als pares de les criatures amb 75 euros al mes. Bé, doncs, ja ho sabem tots, que no volen.

És tot de moment, Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Alguna altra intervenció per part del Govern?

Pels grups parlamentaris?

No adscrits?

Grups parlamentaris?

Govern?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo potser, també, com que queda tot registrat, Sr. Bartumeu, jo no he dit en cap moment que vull que els pares paguin 75 euros més. Jo li he dit, i repeteixo, -ho dic perquè potser m'he expressat malament-, però repeteixo que el preu de les guarderies comunals és un preu públic. I aquí és el comú que ha de fer l'acció de saber el que vol recuperar d'aquest preu públic.

Jo també li he dit que en aquells casos de necessitat, el Govern té els mitjans adequats per poder ajudar, i els comuns, -a la meua època-, el comú de fa cinc anys i mig també els tenia i també ajudava.

I és el que jo he dit en aquest aspecte. Jo estic desitjant que a la Comissió, sincerament, es trobin sinergies, -encara que vostè no s'ho acabi de creure-, es troben sinergies, i que s'enriqueixi el text del Govern. Perquè això és el que la població vol, i això és en el que tots treballarem, jo espero, d'una manera positiva, perquè això pugui ser així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, només acceptant que ja en parlarem en Comissió. A veure, les guarderies, jo estic defensant una esmena a la totalitat i uns plantejaments polítics alternatius als que vostè defensa, Sr. ministre. No vinc aquí a fer disquisicions tècniques sobre el que és un preu públic, una taxa, i si el comú ha de decidir o ha de deixar de decidir.

Miri, el comú, ara, si prosperessin les seves mesures antisocials pel que fa als horaris comercials, el primer que haurien de decidir els comuns, seria d'obrir les guarderies fins a més tard, perquè vostès en una política preocupant, volen deixar obrir els comerços fins a altes hores de la nit.

No és aquesta la qüestió. Aquí hi ha un debat entre caritat i solidaritat. Vostè a la primera intervenció i a la segona m'ha parlat de caritat. Ja tenim mitjans per ajudar el que ho necessiti. Per tant, aquí en comptes d'ajudar a augmentar la solidaritat i la protecció social, el que pretenem és que la gent hagi d'anar a veure un assistent social i faci una sol·licitud, i 44 papers perquè l'ajudin a la guarderia. Aquest no és el tracte, -per dir-ho així-, això no és solidaritat social, això és caritat, i no hi estem d'acord.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Hi ha alguna altra intervenció?

Per part dels consellers no adscrits?

Per part dels grups?

Per part del Govern?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo crec que tinc el mateix dret que vostè a fer exposicions polítiques i crec que a demés, des del Govern, si alguna cosa es busca, és precisament, que es posicioni tècnicament pel que fa a les lleis. I això ho hem fet sense cap ànim de destrossar res, sinó en un tema intentant ser constructius, com he dit anteriorment.

I escolti, jo no he dit en cap moment que nosaltres estem a favor de la caritat, és que nosaltres sí que estem a favor de la solidaritat. És clar que estem a favor de la solidaritat, però per a aquells que la necessiten, -la solidaritat-, no a favor de la solidaritat indiscriminada. Que és el seu model. Jo respecto molt el seu model, però el seu model no és el nostre model, i nosaltres no parlem de caritat, parlem de solidaritat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, passariem a la votació de l'esmena.

Sr. secretari, si sou tan amable.

Recordem que per fer la votació, si sou tan amables, Srs. i Sres. consellers de prémer el micròfon. El que passa és que si es prem abans, la maquinària no deixa que el que l'agafi se li posi en marxa. És a dir, si un el deixa endollat els demés no funcionen.

(Se senten veus)

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. secretari.

El Sr. Robert Call:

11 sí i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena, i atès que s'han formulat esmenes a l'articulat, el tràmit seguirà a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Farem una breu pausa de 10 minuts i reprendrem la sessió.

(Són les 17.45 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 18.00 h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Bé, reprendrem, la sessió amb l'ordre del dia establert amb el punt número 5.

5. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de creació de la societat pública Andorra Desenvolupament i Inversió, SA.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 48/2008, del 5 de setembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sra. ministra de Presidència teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

L'objecte d'aquest Projecte de llei que ha presentat el Govern és la creació de la societat pública Andorra Desenvolupament i Inversió, SA. Societat que ve a substituir l'actual Oficina per a la Innovació Empresarial.

D'acord amb l'article 3 del Projecte de llei, el seu objecte social és potenciar, diversificar i modernitzar l'economia andorrana, i atraure tant la inversió com els promotors empresarials estrangers, i té, per tant, un doble objectiu: d'una banda incentivar la creació i el desenvolupament de nous sectors o sectors incipients per enfortir i diversificar l'economia andorrana, i d'altra banda, posicionar estratègicament Andorra com una economia oberta, moderna, i atractiva a escala internacional.

Amb la creació d'aquesta societat es pretén donar continuïtat a les activitats desenvolupades per l'Oficina per a la Innovació Empresarial, que es va crear l'any 2005, amb la missió de diversificar i modernitzar l'economia andorrana, donant servei

tant a l'empresa com a l'emprenedor i a l'inversor privat.

Actualment l'OIE gestiona programes i accions encaminades a catalitzar l'emprenedor i a la creació de noves empreses i nou sectors. Des de la seva creació, l'OIE, ha impulsat programes com ara el Premi Innovadors, amb la presentació de 150 projectes empresarials; el Pla d'acollida per afavorir la inversió estrangera, amb l'atenció de ja més de 30 empreses estrangeres el Programa de finançament a través de la xarxa d'inversors privats, la promoció exterior a través d'accions de mitjans de comunicació i relacions públiques amb altres entitats professionals i empresarials; i el *Future of Europe Summit* amb la participació anual de ponents de reconegut nivell internacional.

Aquests anys de funcionament han posat de manifest, però, la necessitat de constituir una entitat que pugui realitzar una activitat estable independent, un instrument de gestió més àgil i dinàmic, suficientment flexible per adaptar-se a les necessitats empresarials i a l'evolució econòmica, prenent associar encara més el teixit empresarial andorrà.

Així, la creació d'una societat pública de l'Administració general permetrà unir la iniciativa privada, la pública i les institucions preocupades pel futur d'Andorra sota un únic paraigua. Aquesta vinculació i relació s'establirà al màxim nivell de la societat pública; és a dir, a través del consell d'administració. Aquest òrgan integrarà representants d'associacions empresarials d'Andorra, d'institucions privades sense ànim de lucre i 2 assessors internacionals.

Andorra Desenvolupament i Inversió serà, doncs, més empresarial i internacional, i conduirà de manera més eficient l'estratègia de promoció econòmica d'Andorra.

Amb aquest règim jurídic, Andorra Desenvolupament i Inversió, SA, esdevindrà un nou actor encara més adaptat a les necessitats empresarials, i podrà oferir una resposta àgil i ràpida eficient, i donar suport tant als empresaris nacionals com estrangers.

Pels motius expressats, des del Govern es va considerar necessari i justificat anar un pas enllà en el funcionament i règim jurídic de l'OIE per assegurar l'activitat i els projectes, i així potenciar un projecte global per desenvolupar l'economia andorrana a mig i llarg termini amb una feina professional, tècnica i autònoma, que beneficia, en general, al principi. I per aquest motiu s'ha presentat el present Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Entrarem, doncs, al torn d'intervenció pels consellers no adscrits.

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

No entrarem a valorar la feina que ha pogut fer fins ara l'Oficina d'Innovació Empresarial. Sí direm que per exemple portar conferencians de nivell, quan pagues, puja el nivell del conferenciant, no hi ha cap problema. Per tant, és un mèrit relatiu d'aquesta Oficina, aquest *Summit* i d'aquest acte.

Creiem que sí que és necessari pel país un organisme d'aquest tipus que busqui, fora dels nostres països, talents, empreses i d'altres, i que promogui dintre del nostre, també, la creació de noves empreses. Creiem encertats els premis, i per tant, el fet que es presentin candidats a aquests premis, com són uns premis bastant gormands és lògic que es faci, i no direm que és un demèrit, però tampoc és cap mèrit la creació d'aquests premis.

Sí que estem en contra, o no ens plau el cost que té aquesta Oficina, l'organització que té i el funcionament, i no creiem que amb la creació d'aquesta societat cap d'aquests punts es vegin solventats, i és per aquest motiu que nosaltres no volem eliminar aquest organisme, aquesta Oficina, -per més que li canviem el nom-, no hi votarem a favor, ens abstindrem, i ja veurem com evolucionen les coses, però això és el que pensem nosaltres.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Continuaríem les intervencions per part dels grups parlamentaris.

Sra. Lurdes Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Cal reconèixer que l'Oficina per a la Innovació Empresarial ha realitzat, des de la seva creació, una important tasca a l'hora d'afavorir el desenvolupament d'un entorn atractiu per al bon coneixement de la iniciativa empresarial, tot fent, a la vegada, una feina de promoció del país amb l'organització d'esdeveniments en els que hi participen figures destacades de l'economia i de la

política internacionals. La necessària reorientació del nostre model econòmic passa necessàriament per portar a terme iniciatives com aquesta, encaminades a afavorir la innovació i la competitivitat de l'economia andorrana.

Andorra ha de continuar sent un país actiu, dinàmic i emprenedor. I hem de ser capaços de complementar la nostra economia amb l'arribada progressiva de nous sectors econòmics per tal d'afavorir el creixement i de donar sortides professionals als nostres joves. Aquesta és la línia de treball que s'ha imposat l'Oficina per a la Innovació Empresarial a través dels seus tres grans eixos d'actuació: primer, donar suport a la iniciativa empresarial i catalitzar-la; segon, facilitar-ne el finançament, i tercer, promoure el coneixement.

Ara, el que cal és donar continuïtat a l'esmentada línia de treball i dotar-la de la màxima eficiència i agilitat. Per això sembla una bona iniciativa substituir l'Oficina per una societat pública de l'Administració general -anomenada Andorra Desenvolupament i Inversió, SA- que podrà emmarcar les seves activitats en el dret privat, amb tot el que això comporta quant a rapidesat, agilitat i flexibilitat de les seves actuacions. D'aquesta manera, l'impuls i suport a empresaris i emprenedors es podrà fer de forma més eficient. És per això que el nostre vot és favorable al Projecte de llei de creació d'Andorra Desenvolupament i Inversió, SA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer voldria dir que per construir la meua intervenció he necessitat 2 apartats concrets d'aquesta proposta de llei i no dels altres. Aquests 2 apartats són l'exposició de motius, que al meu entendre, probablement és el més important d'aquesta llei, i l'article 3, que defineix els objectius d'aquesta futura societat. La resta són meres elucubracions sobre com es compona una societat. Vull dir que amb això sí que no m'hi posaré. I penso que si mai això es tirés endavant ja seran prou capaços de fer-ho com Déu mana, no?

Bé, jo primer de tot hauria de dir, per sorprendre una miqueta l'audiència, és que aquesta OIE tal com està avui en dia, la compartim i la compartim fortament, i

té uns objectius, al nostre entendre, que són molt interessants, molt rellevants, alguns d'ells. Alguns no els compartim.

Jo, per exemple, dintre dels que compartim, podria destacar la incentivació, la creació i el desenvolupament de nous sectors d'activitat econòmica de valor afegit. Que es poden ajustar a les polítiques econòmiques dels països més avançats, ens podem ajustar a les polítiques econòmiques dels països més avançats. Que s'han fixat uns objectius de modernització, de diversificació, d'obertura de l'economia. També ens sorprèn, però bé, ara ja s'ho han fet seu, que el següent pas en els processos de reforma serà l'obertura econòmica i que consisteix en introduir una reforma fiscal que gravi els beneficis. Que aquest sistema es basa en 3 eixos: donar suport a la iniciativa empresarial, catalitzar-la, facilitar el finançament, promoure el coneixement. I sobretot, allà on no voldria quedar-me curt, és en felicitar l'OIE actual i els seus components amb els resultats obtinguts, que aquí també queden exposats, que són 20 projectes empresarials nous a través dels premis innovadors i que s'ha donat suport a 100 projectes més. I jo penso que no s'ha posat prou èmfasi als que no s'han donat com a projectes suportats, que també hi deuen haver participat. I això és tant o més important com els que han sigut guanyadors.

Bé, tot això és el que és bo. Però hi ha un "bé, però", i com sabreu ara els exposarem, els "peròs". No sempre en tenim.

Era una sèrie d'objectius que aquests no podem compartir, i que penso que s'escapen totalment, tant com a OIE i encara més, potser, si mai això es converteix en una societat anònima. És a dir, posicionar internacionalment Andorra com una economia oberta, moderna i atractiva, jo penso que en cap cas això és el rol d'una oficina com aquesta.

Per altra banda, també, ens diu aquí a l'article 3, on es constitueix l'objecte social i tal, "participar en operacions de capital risc i en la creació o l'ampliació d'empreses mitjançant la subscripció d'accions o de participacions representatives de capital social". Jo penso que no li toca. Finançar i subvencionar! Carai, quines atribucions!

Establir la presència, una altra vegada, internacional mitjançant l'obertura d'oficines o delegacions, ambaixades bis. Ja només faltava això!

Promocionar Andorra en l'àmbit econòmic a escala internacional i atraure la inversió estrangera. Bé, atraure la inversió estrangera, sí, però promocionar Andorra en l'àmbit econòmic internacional... jo penso que Andorra ja és un aparador en l'àmbit econòmic internacional. El que passa és que molta gent no ha pogut venir aquí a Andorra pel retràs

legislatiu que tenim en aquests moments. Llavors és el sùmmum, ja!

Relacionar i establir convenis de col·laboració... -això em depassa-, amb institucions i entitats estrangeres, -quan això serà una SA- vinculades al món empresarial.

Bé, jo penso que aquí se us ha escapat la ploma al moment de redactar totes aquestes coses, i que potser, la persona que us ha assessorat està constituint realment una societat privada i no una societat pública, no?

Jo el que voldria dir és que aquesta composició actual de l'OIE no és tan dolenta si exceptuem que està basada amb la contractació de 7 o 9, -ja no sé exactament-, mercenaris contractats sota el règim, aquest estrany, de relació especial, -que jo penso que això es podria reconduir molt fàcilment.

I després, jo penso que una vegada més hem perdut aquella oportunitat que tenim en aquest país que, em sembla bé que d'entrada es busqui especialistes per contractar i per fer funcionar una cosa que a priori no existeix en el nostre, i que vingui un especialista de fora i ens doni les pautes a seguir. Però som tan poc ambiciosos que no hem sigut capaços de dotar dintre de l'estructura d'aquesta OIE actual, un equip de funcionaris dels nostres, dels d'aquí, dels que no estan sota un règim de contractació especial, que segurament, doncs, els hi haguéssim donat una oportunitat d'engrescar-se, -que prou que la necessiten- de responsabilitzar-se, de reciclar-se i sobretot, de revaloritzar la seva feina, que també prou ho necessitem.

Jo em quedo parat quan veig al BOPA les publicacions dels concursos per fitxar funcionaris i realment si la gent que s'hi presenta i guanya aquells concursos tenen la capacitació que se'ls hi demana, penso que no tenen res a envejar, almenys quant a formació bàsica a la que tenen aquests mercenaris que he dit. I quan dic mercenaris no penseu que sóc pejoratiu, ni molt menys, però és així, és a dir, han buscat gent de fora perquè vinguin a formar-nos d'una cosa que nosaltres no teníem aquí.

Jo penso que amb idees d'aquest tipus, es podria d'una vegada per totes tornar a responsabilitzar la nostra funció pública, i algun enginyer que té tanta, ja dic, o més formació que algun d'aquests que vénen de fora, ho faria amb molta il·lusió de participar en aquest assumpte, no?

Bé, però, a part d'això també hi tenim l'enfrontament ideològic. És clar, nosaltres som els de no externalització, i vostès són els d'externalització a ultrança, al meu entendre. Jo penso que l'agilitat, tots aquells criteris que hi ha mencionats a la Llei, que fa falta més agilitat, més

flexibilitat, més rapidesa, més eficiència. Bé, si no ens donem compte que tot això no ho tenim, perquè una Oficina com l'OIE està encorsetada per una sèrie de lleis que es van votar en aquesta Cambra, no pas per regular el funcionament d'una OIE, sinó per regular altres funcionaments de l'Administració general. Ens costaria gaire, nosaltres, Srs. parlamentaris, d'actualitzar les lleis i fer que aquestes lleis permetin a una Oficina com aquesta de ser més àgil, més flexible, més ràpida i més eficaç? Jo penso que tenim una part de responsabilitat que algun dia l'hauréem d'assumir.

Bé, jo no em voldria allargar massa, voldria dir no a la idea d'externalitzar. Que al meu entendre, el que no podem pretendre és que Andorra sigui una SA de SA's. I també el que voldria deixar palès, de part de tot el grup parlamentari, que aquesta és una de les SA's que si mai, el dia de demà governem, -que espero que serà així-, segurament desmobilitzarem i col·locarem, perquè pensem que no, al Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Alain Bernat teniu la paraula.

El Sr. Alain Bernat:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 28 d'agost, la Sindicatura va admetre a tràmit parlamentari el Projecte de Llei de creació de la societat pública Andorra Desenvolupament i Inversió, SA, publicat al Butlletí del Consell General número 48/2008, de 5 de setembre.

El present text constitueix la dotació d'un marc legislatiu a l'actual Oficina per a la Innovació Empresarial. Aquest organisme fou creat el 2005 i la seva consolidació és avui dia una realitat.

És per aquest motiu que l'aprovació de la Llei no constitueix un objectiu en si mateix, sinó que és un mitjà per al reconeixement d'una realitat preexistent i que té com a reals objectius la promoció econòmica del Principat, en els seus múltiples vessants.

Més concretament, la potenciació, diversificació i modernització de l'economia andorrana en el seu conjunt. La societat pública Andorra Desenvolupament i Inversió, SA, proporcionarà servei tant a l'empresa com a l'emprenedor o a l'inventor, fomentant els nuclis d'interacció entre els mateixos.

La forma de societat anònima i la participació mixta (capital públic i privat) permet que actuï en l'esfera

privada de forma àgil, eficient i dinàmica per a la consecució dels seus objectius tot i mantenint la seva vinculació amb l'àmbit públic.

La configuració de l'actual marc legislatiu nacional, amb l'aprovació de la Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada, la Llei d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra, i també, del programa governamental i l'Agenda Andorra 2020 assenta les bases, seguint també els corrents imperants a Europa, per a la realització i consolidació de projectes com la societat Andorra Desenvolupament i Inversió, SA.

És per aquest motiu que la posició del grup al que represento és favorable a l'aprovació del text que se sotmet a la votació d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bernat.

Hi ha alguna altra intervenció?

Per part del Govern?

No hi hauria més intervencions per part del Govern?

Doncs, hauríem de donar per clos el debat. Procediríem, doncs, a la votació.

Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No

M. I. Sra. Eva Riberaigua Dournès : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : No
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : No
 M. I. Sr. David Pérez Peiró : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari podeu fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

16 sí, 9 no i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Continuariem amb l'ordre del dia establert amb el punt número 6.

6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'autorització de la creació de la Universitat de les Valls.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports, ha estat publicat en el Butlletí 57/2008, del 23 d'octubre.

Exposa l'informe la Sra. Lurdes Font Puigcernal, nomenada ponent per part de la Comissió, teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 28 de setembre es va trametre a la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports, el Projecte de llei d'autorització de la creació de la Universitat de les Valls, i les esmenes presentades a aquest.

En concret es van presentar 18 esmenes al Projecte de llei.

El treball en Comissió s'ha realitzat des del consens, i així, de les esmenes presentades, 13 han estat aprovades per unanimitat, i 5 han estat transaccionades i aprovades, també, per unanimitat.

Cal destacar que del Projecte de llei inicialment presentat, s'han adequat totes les referències legals a la normativa vigent en matèria d'Ensenyament Superior i s'ha unificat el vocabulari d'acord amb l'emprat en aquesta.

Així mateix, per acord unànime de la Comissió es va demanar la correcció ortogràfica i semàntica del text, s'han adequat els aspectes gràfics i de presentació a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis, de l'any 2002, i s'ha modificat l'exposició de motius per explicar de manera breu el contingut del Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Entraríem al debat per part dels consellers no adscrits.

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, i veient els debats anteriors, voldria agrair a les persones que executaran aquest Projecte per la seva perseverança de voler tirar endavant aquest i per la seva paciència davant de l'Administració. I amb l'espera que avui serà aprovat el mateix, dir-li que ja s'ha acabat aquest *via crucis* que han hagut de suportar.

També dir que sempre plau d'aprovar i donar un vot positiu gairebé a tot, però projectes d'aquests, avui que parlem tant d'innovació, de problemes de l'economia, de crisi i de tal, benvinguts projectes com aquests. Tan de bo que a cada sessió haguéssim d'aprovar projectes d'aquesta qualitat, envergadura i importància.

Res més, gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Entraríem al torn dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers de CDA + Segle XXI valorem de forma especialment satisfactòria l'elaboració de la Llei de la Universitat de les Valls. La implantació al nostre país d'estudis universitaris privats, en l'àmbit que sigui, és un esdeveniment que ha de ser celebrat tant des del punt de vista cultural i educatiu com des del punt de vista econòmic.

Volem ara recordar que l'antiga Llei d'universitats, del juliol del 1997, ja preveia la possibilitat de la

creació d'universitats privades a casa nostra. I no haurà estat fins 11 anys després, ja amb la nova Llei d'ensenyament superior en vigor, quan un projecte d'aquestes característiques haurà tirat endavant. Cal també esmentar que la Llei d'inversions estrangeres preveu l'obertura al capital estranger del sector de l'ensenyament. Aquest pot ser certament un àmbit estratègic en el nou model de desenvolupament econòmic del país i, segons el nostre criteri, cal afavorir-lo tant com es pugui. Tan de bo Andorra pugui esdevenir en un futur un referent en relació a la implantació de centres d'ensenyament privat.

Però per tal que aquesta aposta acabi sortint bé, cal ser especialment exigents en relació amb la qualitat dels diferents ensenyaments privats que es puguin oferir. El fet que l'autorització de la creació d'una universitat privada s'hagi de fer per llei, tal com estableix el nostre ordenament jurídic, ja és una primera garantia en relació als mecanismes de control als que cal sotmetre l'ensenyament superior de caràcter privat, sempre dins els límits vinculats al respecte del principi de llibertat d'ensenyament consagrat per la nostra Constitució.

En aquest sentit, en relació amb els referits mecanismes de control podem remarcar que el Projecte de llei que ara examinem dota al Govern d'importants potestats de supervisió sobre la qualitat de l'ensenyament que la Universitat de les Valls pugui oferir alhora que estableix les garanties necessàries per tal que els estudiants puguin rebre una formació de qualitat. I cal reconèixer que les esmenes aportades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata han permès aprofundir i millorar el sistema de garanties que el Projecte de llei ja preveia.

Bé, només ens queda felicitar i encoratjar als promotors d'aquesta iniciativa, destinada d'entrada a oferir estudis en l'àmbit de l'odontologia, tot desitjant que les coses es facin bé i tot esperant que aquest interessant projecte sigui una punta de llança que afavoreixi el desenvolupament del sector dels estudis superiors de caràcter privat. Un desenvolupament que si es fa amb les degudes exigències de qualitat només pot tenir repercussions favorables per al futur del nostre país.

Pel que acabem d'expressar, el nostre vot només pot ser que favorable a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, la Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Projecte de llei d'autorització de la creació de la Universitat de les Valls, que ara examinem, va ser publicat en el Butlletí del Consell General el passat 27 de juny del 2008.

En primer lloc, lamentem que el Govern hagi tardat gairebé tres anys en donar foc verd a una iniciativa com la que avui esperem tirarà endavant i a la que donem ple suport: es tracta de la posta en funcionament d'un centre universitari privat.

Ja en el passat es va posar de manifest que Andorra podia acollir centres de formació universitària. Recordem l'experiència de l'escola que es va instal·lar a Encamp i que va deixar casa nostra, no pas per manca d'alumnes, sinó per la demora ocasionada pel Govern en l'aprovació dels plans d'estudis. Esperem que aquesta vegada, els tres anys de passadissos administratius que han precedit el debat d'avui, hagin servit per posar remei a disfuncionaments d'aquest ordre.

Volem també, i sobretot, donar les gràcies als promotors de dit projecte per la tenacitat i la paciència de les quals han fet mostra per a tirar endavant el projecte que avui, esperem, s'aprovarà. Els desitgem bona sort.

Una vegada analitzat el Projecte de llei, i vist que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata està totalment d'acord amb la creació d'aquesta universitat privada dedicada als estudis odontològics, vam presentar 18 esmenes al text, com ja s'ha dit: 13 aprovades per unanimitat i 5 transaccionades i aprovades també per unanimitat.

Només diré quatre paraules sobre la nostra aportació al Projecte de llei en el decurs del tràmit parlamentari.

Les nostres esmenes al Projecte han estat majoritàriament de clarificació i precisió del projecte. Només en ressaltaré dues, ambdues acceptades en el treball en Comissió, en un esperit de diàleg obert i de col·laboració del que vull deixar constància avui, aquí.

La primera, fa referència a les garanties a exigir en el moment de l'obertura de la universitat, per part del Govern, de manera que, en cas de tancament prematur de les classes assegurades, els estudiants tinguin la possibilitat de finalitzar-les adequadament; es tracta de donar seguretat jurídica a l'empresa que ha decidit instal·lar-se a casa nostra; la segona pretén resoldre el possible conflicte de competències que podia sorgir pel fet que el text presentat donava la possibilitat de clausurar, via decret governamental, el

que una llei autoritzava a obrir. La nostra Proposta regula la forma a emprar.

Així doncs, avui tenim davant nostre el text que se sotmet a l'aprovació tal i com ha estat modificat en Comissió, i al qual el nostre grup parlamentari hi votarà a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Pel Grup Parlamentari Liberal, la Sra. Eva Riberaygua teniu la paraula.

(Hi ha un silenci)

La Sra. Eva Riberaygua:

És la manca d'experiència. Perdó.

La nostra Constitució reconeix la llibertat d'ensenyament i de creació de centres docents i en virtut d'aquesta llibertat, la Llei d'ordenació de l'ensenyament superior, aprovada per unanimitat per aquesta Cambra el passat 12 de juny, preveu el dret per a qualsevol persona física o jurídica de crear una universitat o un establiment professional superior de caràcter privat. L'esmentada Llei exigeix que el reconeixement d'una universitat o d'un establiment d'ensenyament professional superior de caràcter privat es faci mitjançant llei. I és d'acord amb aquest precepte que debatem avui el Projecte de llei d'autorització de la creació de la Universitat de les Valls.

La creació d'universitats i d'establiments d'ensenyament professional superior és positiva i necessària. D'un costat, dona accés als nostres ciutadans a una més àmplia oferta formativa i, d'un altre costat, constitueix un reclam per atreure estudiants, professors i investigadors d'altres països. Així doncs, des del Grup Parlamentari Liberal, aplaudim aquesta iniciativa. Estem convençuts que la Universitat de les Valls, conscient del repte que accepta, es fixarà com a objectiu assolir un alt nivell d'excel·lència, el nivell d'excel·lència al qual ha de pretendre arribar el conjunt de l'ensenyament superior del país perquè Andorra pugui esdevenir, perquè no, un referent dins de la comunitat universitària internacional.

És clara i manifesta l'opció liberal de fomentar la innovació i el desenvolupament ja sigui creant organismes que persegueixen aquesta finalitat, com per exemple l'Oficina per a la Innovació Empresarial, o bé mitjançant disposicions legals, com ara aquelles estipulades en la Llei d'inversions estrangeres, recentment aprovada, que preveuen l'obertura a les

inversions directes consistents en la participació en societats andorranes que tinguin per objecte l'ensenyament superior universitari i l'ensenyament superior d'especialització i postgrau. La creació de la Universitat de les Valls s'inscriu totalment en la nostra línia d'actuació.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal, votarà a favor del Projecte de llei d'autorització de la creació de la Universitat de les Valls.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

El Govern desitja intervenir?

Sra. ministra d'Educació teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Govern vol propiciar en aquesta legislatura, una expansió decidida de l'oferta universitària al nostre país, tant per als estudiants d'Andorra com per rebre estudiants estrangers.

La Constitució, en el seu article 20.2, reconeix la llibertat d'ensenyament i de creació de centres docents, i la Llei d'ordenació de l'ensenyament superior, del 12 de juny del 2008, d'acord amb aquests principis constitucionals, faculta qualsevol persona física o jurídica a poder crear una universitat privada mitjançant llei.

Una facultat d'odontologia emmarcada per la Universitat de les Valls, i per un acord de col·laboració amb la Universitat d'Andorra, aporta una nova àrea d'estudi en les ciències mèdiques i permet, alhora, avançar en els objectius d'internacionalització dels estudis superiors.

Es tracta d'un projecte universitari de qualitat, avalat per experts de reconegut prestigi -com l'antic degà de la facultat d'odontologia de la Universitat de Tolosa- i un cos de professors amb una llarga experiència i professionalitat.

El Govern per la seva part vol felicitar també als promotors d'aquesta iniciativa que, tal com consta en la documentació presentada en l'avantprojecte de llei d'autorització de la creació de la Universitat de les Valls, va ser entregada a la Secretaria d'Estat d'Ensenyament Superior i Recerca el propassat juny del 2007, i que no fa tres anys com s'ha dit en aquesta Sala.

El ministeri competent en matèria d'ensenyament superior ha comprovat tots els requisits exigits per la normativa vigent i, en especial, els que figuren en el

títol quart de la Llei d'ordenació de l'ensenyament superior, que fixa el règim jurídic de l'ensenyament superior privat i, més enllà del reconeixement del principi de llibertat d'ensenyament, estableix un nivell d'exigència elevat a l'hora de reconèixer, per part dels poders públics, la creació d'universitats privades.

El Projecte de llei adopta, com a universitat privada, la forma jurídica de fundació privada d'interès públic.

D'acord amb l'ordenament jurídic andorrà, fixa també les normes, mesures i garanties que el Govern ha d'adoptar i aprovar, així com les que són competència de la pròpia universitat.

El ministeri responsable d'universitats i l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior a Andorra, amb la participació d'experts, asseguraran les tasques de control esmentades i, en especial, les rellevants competències en matèria d'avaluació i de supervisió, a fi de garantir-ne la màxima qualitat i vetllar pels interessos dels alumnes.

En conseqüència, els processos i criteris vinculats a la verificació i posterior acreditació de les titulacions, esdevenen molt importants, i el Govern pren el ferm compromís de treballar en aquest sentit a fi d'assegurar els estàndards de qualitat europeus.

És una iniciativa positiva, per la seva contribució a la formació dels nostres ciutadans i al procés de modernització de la nostra societat, i per la imatge d'atracció i de projecció exterior del nostre país com a pol de coneixement.

En un país de serveis com el nostre, és una aposta d'alt valor afegit poder associar Andorra a una societat de formació i del coneixement.

Per totes aquestes raons, el Govern dona ple suport a aquesta iniciativa que ve a completar el ja existent i consolidat sistema universitari d'Andorra que està integrat dins l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior, l'anomenat procés de Bolonya i s'ha vetllat perquè aquest projecte estigui en perfecta harmonia amb les prescripcions d'aquest moviment acadèmic que vol fer convergir els diferents sistemes d'ensenyament superior del continent.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. ministra.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció i a la vista de les mateixes, proposaria l'aprovació del text per assentiment.

Doncs, queda aprovat el Projecte de llei.

Continuaríem amb el punt número 7.

7. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la protecció de la capa d'ozó, adoptat a Viena el 22 de març de 1985 i al Protocol relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó, fet a Montreal el 16 de setembre de 1987 ajustat i/o esmenat a Londres el 29 de juny de 1990, a Copenhaguen el 25 de novembre de 1992, a Viena el 7 de desembre de 1995, a Montreal el 17 de setembre de 1997 i a Beijing el 3 de desembre de 1999.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 53/2008 del 30 de setembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir? Sr. ministre d'Ordenament.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El deteriorament de la capa d'ozó provocat per l'emissió a l'atmosfera de compostos halogenats és, des de fa anys, motiu de preocupació de la comunitat internacional. És ben cert que l'augment de les radiacions ultraviolades, ocasionat per l'esgotament de l'ozó, constitueix una amenaça per a la salut i per al medi ambient.

Conscient del perill que representa aquesta situació, l'Organització de les Nacions Unides, mitjançant el Programa per al Medi Ambient (PNUMA), va iniciar l'any 1981 les negociacions intergovernamentals que van desembocar en l'elaboració d'un acord internacional per anar eliminant gradualment les substàncies que esgoten la capa d'ozó, i que van concloure amb l'adopció del Conveni per a la protecció de la capa d'ozó, fet a Viena al març de 1985.

El Conveni de Viena té com a objectiu principal protegir la salut humana i el medi ambient contra els efectes adversos que puguin resultar de la modificació de la capa d'ozó, així com promoure la cooperació intergovernamental per a la investigació, l'observació sistemàtica de la capa d'ozó, el control de la producció de CFC i l'intercanvi d'informació.

Malgrat aquests esforços proporcionats, les mesures previstes pel Conveni deixaven paleses determinades mancances que van motivar l'elaboració del Protocol relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó, adoptat el 1987.

És un protocol, aquest, que pretén protegir la capa d'ozó adoptant mesures preventives per controlar les emissions mundials de les substàncies que l'esgoten, mitjançant la reducció de la producció i del consum d'una sèrie de productes.

El Protocol ha estat posteriorment esmenat per introduir altres tipus de mesures de control, afegir noves substàncies controlades a la llista i ajustar els calendaris d'eliminació.

L'esmena de Londres del 29 de juny de 1990, l'esmena adoptada a Copenhaguen el 25 de novembre de 1992, l'esmena de Montreal del 17 de setembre de 1997 i l'esmena de Beijing del 3 de desembre de 1999.

El Conveni preveu mecanismes que permeten resoldre les controvèrsies eventuais que podrien sorgir entre les parts pel que fa a la interpretació i l'aplicació del Conveni. En aquest sentit el Principat d'Andorra formula una declaració, declaració que és en el sentit que: "El Principat d'Andorra, reconeix com a obligatori el mitjà d'arranjament de controvèrsies descrit a la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 11 del Conveni, que és la submissió de la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia".

En definitiva, el sistema de protecció de la capa d'ozó compta amb l'acceptació quasi mundial ja que són cent noranta-tres els estats que en són part, i pel que fa a la regió europea només Andorra i San Marino no s'hi havien adherit fins ara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva exposició.

Entraríem al torn d'intervencions per part dels no adscrits? Per part dels grups parlamentaris? No hi ha cap intervenció?

Doncs, entendríem -per la manca d'intervencions- que seria una Proposta aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovat el Conveni per assentiment.

Continuaríem amb l'ordre del dia establert.

8. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei de l'esport, de 30 de juny de 1998.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí 54/2008 del 6 d'octubre.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí 58/2008 del 24 d'octubre.

Intervé per llegir el criteri del Govern la Sra. ministra de Presidència.

Teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern comparteix amb el Grup Parlamentari Liberal la necessitat de modificar la Llei de l'esport, de 30 de juny de 1998, per donar resposta a les entitats esportives que no disposen d'una federació andorrana que les agrupi, a l'efecte de poder dur a terme competicions d'àmbit internacional representant el Principat, i de participar-hi.

Entenem que després de deu anys de l'aprovació de la Llei de l'esport, que té una predisposició oberta i que pretén facilitar una cobertura àmplia i flexible d'adaptació a la realitat canviant es puguin establir en el futur programes i disposicions per al foment, el desenvolupament, la millora i la protecció de l'esport i dels seus protagonistes.

En aquests darrers deu anys s'han creat diversos clubs esportius, agrupacions esportives i seccions d'acció esportiva, fet que ha ampliat l'oferta d'associacionisme esportiu al nostre país, mentre que la creació de les respectives federacions andorranes no ha seguit el mateix ritme.

D'aquesta manera tenim un escenari d'entitats esportives legalment reconegudes al nostre país, però que no ha existit federació andorrana de la modalitat esportiva, les atribucions que la Llei de l'esport confereix a les federacions queden sense exercitar, i alhora no poden ser desenvolupades, subsidiàriament pels clubs esportius, les agrupacions esportives i les seccions d'acció esportiva.

Considerem que la Proposició de llei de modificació de la Llei de l'esport, de 30 de juny de 1998, presentada pel Grup Parlamentari Liberal, respecta els principis rectoris de l'esport, de l'ordenació del règim jurídic de l'organització institucional de l'esport.

Per tot el que s'ha exposat el Govern valora positivament la Proposició de llei de modificació de la Llei de l'esport, de 30 de juny de 1998, presentada pel Grup Parlamentari Liberal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra per la seva intervenció.

Intervindria, pel Grup Parlamentari Liberal, per exposar la Proposició, el Sr. Jordi Jordana.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, com ha exposat la Sra. ministra, aquesta Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari Liberal té per objecte una modificació puntual de la Llei de l'esport i és per arreglar una situació en què es troben actualment entitats esportives que no estan federades, que no disposen de federació perquè no hi ha prou clubs, doncs, es poden trobar que hi ha un club sol i, per tant, no poden formar una federació.

L'article 30 actual diu que "la inscripció de les federacions esportives els hi correspon la inscripció dels clubs federats" i, doncs, aquests clubs que no tenen federació, es troben amb la impossibilitat de poder participar en competicions internacionals.

Llavors, aquesta Proposició de Llei proposa, valgui la redundància, que aquests clubs que no disposen de federació puguin participar amb federacions amb l'autorització del Govern, és a dir, que el que autoritzi sigui el Govern i sempre complint dos requisits: un, que estiguin inscrits en la secció corresponent dels registres i, l'altre, que aquesta autorització que el Govern atorgui, per una o per diverses competicions, doncs, cessi aquesta autorització, en el cas que es pugui constituir una federació, en quin cas, doncs, passaran a ser excepció i s'hauran de sotmetre a la norma general, perquè llavors la federació ja podrà fer la feina d'inscriure aquests clubs en competicions internacionals.

Doncs, demanem a la resta dels grups que acceptin la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei per tal d'arreglar aquesta situació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Entraríem, doncs, al torn d'intervenció, pels consellers no adscrits.

Sr. David Pérez.

El Sr. David Pérez:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com diu la Llei de l'esport, en vigor des d'ara fa deu anys, l'esport és un factor important en el manteniment de la salut i en la millora de la qualitat de vida. És també un element fonamental en el sistema educatiu, en la sana utilització dels temps de lleure principalment de la joventut, en la necessitat de fomentar la solidaritat i en la lluita contra els desequilibris socials.

Fetes aquestes remarques sobre els beneficis de la pràctica de l'esport, també vull afegir dos punts: d'una banda, el benefici que comporta per a Andorra i els seus ciutadans donar-se a conèixer a l'estranger i l'intercanvi cultural que això comporta i, d'altra banda, la necessitat per als nostres esportistes de competir a l'estranger en vistes a treure profit dels coneixements teòrics, tècnics i pràctics que tenen els esportistes i entitats estrangeres, així com impulsar el caràcter competitiu dels nostres atletes.

Em baso sobretot en aquests dos últims punts per veure amb bons ulls aquest Projecte de Llei de modificació de la Llei de l'esport ja que, en efecte, sembla injust que determinades entitats esportives no puguin participar en esdeveniments esportius a l'estranger per manca d'una federació pròpia.

Així doncs, compartint aquesta necessitat de modificar la Llei de l'esport, els dos consellers de Renovació Democràtica votarem a favor de la presa en consideració d'aquest Projecte de Llei.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pérez.

Per part dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, la Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Es tracta, tal com s'explica en l'exposició de motius de l'esmentada Proposició de Llei, de permetre que les entitats esportives que no estan federades, pel fet de no existir una federació en la seva modalitat esportiva, puguin participar en esdeveniments esportius internacionals sempre que es compleixin les obligacions registrals i sempre que el Govern ho autoritzi.

Hi estem d'acord, ja que en algunes modalitats esportives no sempre és possible que existeixi una federació i aquest fet acaba per impedir la presència de determinats esportistes andorrans en competicions internacionals.

Per això, ens sembla bé modificar la Llei de l'esport en el sentit de permetre que el Govern pugui autoritzar de forma puntual -convé recordar-ho- a determinades entitats, a participar en esdeveniments esportius d'àmbit internacional. D'aquesta manera es contribueix a enfortir la promoció de l'esport.

Així doncs, el nostre vot és favorable a la presa en consideració de la Proposició de Llei que ara examinem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La Proposició de Llei de modificació de la Llei de l'esport, de 30 de juny de 1998, que avui se sotmet a aquesta Cambra per a la seva presa en consideració, va ser publicada en el Butlletí del Consell General el passat 6 d'octubre.

Aquesta Proposició de Llei, tal i com s'explica en la seva exposició de motius, té per objecte que les entitats esportives que no estiguin federades per manca de federació en la seva disciplina esportiva, puguin participar en esdeveniments esportius d'àmbit internacional sol·licitant-ho al ministeri competent en l'esport, que serà competent per autoritzar la participació d'aquestes entitats en esdeveniments esportius en representació del Principat.

En el seu criteri, el Govern diu que en aquests darrers deu anys s'han creat diversos clubs esportius, agrupacions esportives i seccions d'acció esportiva, fet que ha ampliat l'oferta d'associacionisme esportiu al nostre país, mentre que la creació de les respectives federacions andorranes no ha seguit el mateix ritme. D'aquesta manera, tenim un escenari d'entitats esportives legalment reconegudes al nostre país però que, en no existir federació andorrana de la modalitat esportiva, les atribucions que la Llei de l'esport confereix a les federacions queden sense exercitar i alhora, no poden ser desenvolupades subsidiàriament pels clubs esportius, les agrupacions esportives i les seccions d'acció esportiva.

Certament ens troben davant d'un problema i, aquest ens preocupa. D'una banda perquè no sabem exactament els motius pels quals les federacions andorranes no han seguit el mateix ritme de creixement que les entitats esportives, en especial els clubs, i d'una altra, perquè no hem trobat el reglament que Govern havia d'elaborar, tal i com mana l'actual Llei de l'esport, per determinar el nombre d'entitats per constituir una nova federació esportiva. Potser hi és però no l'hem trobat.

Però també ens preocupa la modificació emprada per resoldre'l, i ho fa perquè precisament la solució ha d'evitar totalment cap to intervencionista i excessivament dirigista del Govern.

Fent un petit recordatori de l'actual Llei de l'esport de 30 de juny de 1998, aquesta determina que siguin les federacions esportives les que exerceixin la representació del Principat d'Andorra en les activitats i competicions esportives que puguin tenir repercussió directament o indirecta a l'estranger o internacionalment. A aquests efectes, el president o les persones físiques que assumeixin la corresponent representació han de ser de nacionalitat andorrana. També es determina, entre moltes altres responsabilitats que tenen a veure amb les competicions internacionals en representació del Principat d'Andorra, que siguin les federacions les que han d'elegir els esportistes que han d'integrar les seleccions nacionals.

Les funcions i competències que la Llei atribueix als clubs i federacions són molt distintes, en una evident voluntat de coordinació, però alhora, des de la independència de llurs responsabilitats -capítol II-, quina naturalesa impedeix un transvasament de funcions, ni que sigui per la via de l'excepcionalitat, sense alterar el règim de competències i funcions establertes a la Llei. Aquesta concepció es recolza en el fet que la Llei no concep cap club sense una afiliació prèvia a una federació andorrana -art. 7.

Segurament no és prudent entrar a valorar més a fons, les modificacions que es proposen. Ara bé, entenem, que són les federacions les que han d'impulsar l'esport, promoure amb caràcter general la seva modalitat esportiva, preparar els esportistes d'alt nivell, vetllar pel compliment de la normativa esportiva i fins i tot del dopatge -que ara acabem d'aprovar un Conveni en contra del dopatge esportiu-, i el Govern ha de fer una funció de tutela i de control d'aquesta funció.

Tant és així, que no queda cap dubte ja que la Llei atribueix a les federacions unes funcions qualificades i reforçades, molt distintes a les dels clubs, en la mesura que en l'article 12.3 els hi atribueix, nogensmenys, funcions públiques de caràcter administratiu, a més de les seves pròpies atribucions, i en aquest cas actuen com a agents col·laboradors de l'Administració pública, que en cap cas poden desenvolupar els clubs.

Seria contraproductiu fer una modificació que pugui posar fre a la creació de federacions, que pugui obrir portes a conflictes entre clubs amb la mateixa modalitat esportiva i entre esportistes que practiquin la mateixa modalitat esportiva en diferents entitats esportives. Una modificació de la Llei que volgués atribuir la capacitat dels clubs de participar en competicions internacionals en representació del nostre Principat, requeriria la redefinició del disseny institucional de les entitats esportives que l'actual Llei de l'esport estableix.

El nostre grup parlamentari pot estar d'acord en el significat de la paraula "subsidiàriament" emprada en el criteri de Govern, és a dir, en aquells casos que per algun motiu molt justificat i amb una duració molt determinada, no es pugui reconèixer una federació esportiva i, sempre i quant no hi pugui haver més d'una entitat esportiva que practiqui la mateixa modalitat esportiva. Per tant, amb un afany constructiu i positiu, avui votarem a favor de la presa en consideració d'aquesta Llei per tal de veure si amb l'aportació d'esmenes i amb la feina posterior en comissió, aconseguim un text que aconsegueixi el nostre vot favorable.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. González per la seva intervenció i, a la vista de les mateixes, proposaria la presa en consideració de la Proposició de llei.

Doncs, quedaria admesa, recordant que entraria en el període d'esmenes, per quinze dies, i que no s'hi podria presentar cap esmena a la totalitat.

Continuem amb l'ordre del dia establert.

9. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei sobre el règim jurídic de les entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí 57/2008 del 23 d'octubre.

Exposa l'informe el Sr. Jordi Font Mariné, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 6 d'octubre, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei sobre el règim jurídic de les entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 8 i 16 d'octubre del 2008 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de 19 esmenes, de les quals 13 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 4 han estat

presentades pel Grup Parlamentari Liberal i 2 han estat presentades pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

De les esmenes presentades: 5 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 3 esmenes s'han aprovat per majoria; 4 esmenes no han estat aprovades; i de les 7 esmenes que han estat retirades, un total de 4 ho han estat per ser transaccionades per unanimitat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció en la lectura de l'informe de la Comissió i, acabada la mateixa i havent-se formulat una reserva d'esmena, proposaria de procedir primerament al debat i votació de la reserva d'esmena i, acte seguit, continuar amb les altres parts del text que no han estat objecte de la reserva.

Doncs, començaríem amb la reserva d'esmena corresponent a l'esmena número 17 de l'informe del ponent.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Enric Tarrado. Teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena que vam presentar en el seu dia al Projecte de llei sobre el règim jurídic de les entitats financeres no bancàries de crèdit especialitzat i que avui portem a discussió al Ple i a votació, obeeix a una clara preocupació per les necessitats reals de l'economia del país. També es va valorar, en el moment de fer l'esmena, la falta d'entitats d'aquest tipus al país.

Cal dir que si bé l'accés a realitzar noves activitats financeres de crèdit especialitzat es possibilita amb la nova regulació, també és un fet que la manca de competència a Andorra en aquest sector i l'enduriment de les condicions de finançament per les entitats bancàries fa convenient d'incloure les activitats de les entitats financeres a l'annex I de la Llei d'inversions estrangeres, és a dir, aquelles activitats que, sota l'autorització prèvia del Govern, poden desenvolupar-se per societats amb capital estranger fins al cent per cent.

No comprenem com una mesura que beneficia als consumidors amb la possibilitat d'accedir a un ventall més ampli d'oferta de finançament i amb una major competència, i que, per tant, és una mesura

que clarament es pot emmarcar en el paquet de mesures de reactivació econòmica, pot no ser adoptada pel Consell General.

És en aquest sentit que, una volta regulat el règim jurídic de les entitats financeres de crèdit especialitzat, amb la possibilitat d'autorització de noves entitats, no veiem cap impediment per obrir aquest sector al capital estranger, possibilitant que la participació estrangera pugui assolir el cent per cent.

I, és per això que proposem que el Consell aprovi avui l'esmena reservada que el nostre grup parlamentari va presentar per obrir al cent per cent al capital estranger les entitats financeres no bancàries.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado.

El Govern desitja intervenir ara o al final? Al final? Doncs, passàrem a les intervencions per part dels consellers no adscrits... Per part dels grups parlamentaris.

Pel Partit Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, subratllar que igual que va passar amb el tràmit en comissió, el nostre grup donarà el vot favorable a l'esmena presentada per CDA + Segle XXI.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Vicenç Alay.

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

He escoltat les explicacions del Sr. Tarrado i tal i com ja li vam manifestar en el debat d'aquesta esmena en la Comissió de Finances no compartim la seva opinió.

En la nostra opinió, cal fer el que preveu la Llei tal i com ha quedat en l'informe de la Comissió, és a dir, un article, en aquest cas una disposició addicional, que estableix que, mentre no s'aprovi la Llei de regim d'autorització de creació d'entitats no es poden ni crear ni establir noves entitats.

En relació amb això compartim i recolzem l'aportació que es va fer en relació amb la creació de noves entitats per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que demanava que la Llei de creació de noves entitats obligatòriament establís el procediment administratiu, els criteris de valoració de les sol·licituds, els organismes responsables de les autoritzacions i, en general, tots els elements necessaris per a la presa de les decisions en aquest cas d'obertura, amb el que entenc amb aquesta esmena que, el Partit Socialdemòcrata també està d'acord amb que s'estableixi per llei els criteris d'obertura. Tot sigui dit de passada que si aquests criteris no estiguessin en la Llei, no sé què haurien de posar en aquesta Llei, però recolzem l'esmena.

Al nostre entendre és en la Llei on s'ha d'establir, entre altres aspectes potser molt més importants, quina és la participació d'inversors estrangers en el capital de societats financeres no bancàries. Suposo que comparteixen la nostra opinió en què la participació de capital estranger en aquestes societats és un aspecte important però no l'únic a tenir en compte en el moment d'autoritzar la seva obertura.

De totes formes, agraeixo el seu avançat posicionament polític al defensar amb la seva reserva d'esmena que es permeti un cent per cent de capital estranger en aquest tipus de societats. Jo no li discutiré.

Sí que li discutiré la forma, li repeteixo, cal que sigui una llei específica de creació d'entitats financeres la que estableixi el tant per cent de capital forà permès alhora que reguli molts altres aspectes. És per aquest motiu que votarem en contra de la seva reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Pel Govern no hi ha cap intervenció?

Alguna altra intervenció per part de CDA + Segle XXI? Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, el resultat de la votació del Partit Liberal ja el podria entendre perquè és el mateix que van fer en el moment de la Comissió.

A veure, jo puc estar d'acord en què es pugui dir que s'obrirà el sector financer no bancari amb una altra llei, però això és dir que retardem una mica, nosaltres donem l'oportunitat aquí que hi hagi una

obertura perquè hi hagi una major flexibilitat en el mercat, sigui per obtenir crèdits pel consum, pels ciutadans, o que hi hagi inclús més facilitats pels petits empresaris per a obtenir diners en aquests moments de crisi.

Bé, jo puc respectar el que diu vostè sobre que entrarà una llei de noves entitats però, és que el que em sap greu, és que... és clar, en el tram que estem de legislatura -pràcticament ens queda un mes i mig o dos mesos de feina efectiva abans d'arribar al període de fora sessions-, i bé, vist el número de lleis que hi ha, diguem, que deixem aquesta feina als possibles reemplaçants que hi puguin haver en aquesta Sala, sense saber si arribarà o no arribarà a bon port algun dia.

En fi, nosaltres no era pas per discrepar sinó que era per aportar solucions als ciutadans d'aquest país.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris? Pels consellers no adscrits?

Si no hi ha cap més intervenció, doncs, procedirem a la votació.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

13 sí, 14 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda desestimada la Proposta i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Acabada, doncs, la votació de la reserva d'esmena, procedirem al debat i votació de totes les altres parts del text que no han estat motiu d'aquesta esmena.

Hi hauria alguna intervenció per part dels grups no adscrits?

Per part dels grups parlamentaris?

El Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei que avui es discuteix tracta, com ja s'ha dit en parlar de la reserva d'esmena efectuada, de la regulació del règim jurídic de les entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat, és a dir, aquelles entitats que, tot i no considerar-se entitats bancàries, desenvolupen activitats financeres d'atorgament de préstecs i crèdits -inclosos els crèdits al consum-, d'arrendament financer (*leasing*), de facturatge, d'emissió i gestió de targetes de crèdit o de concessió d'aval, per exemple.

Es tracta d'una branca del sector financer pràcticament no implantada a Andorra fins a l'actualitat, atesa la manca d'una regulació específica completa que impedia la concessió de noves llicències per dur a terme aquesta activitat.

El Projecte de llei compleix, doncs, amb el deure que el Consell General l'any 1993, el mateix any de la Constitució ara ja fa quinze anys, establia, mitjançant la llei d'ordenació del sistema financer, per regular el capital social mínim d'aquestes

entitats, així com les condicions tècniques i administratives per a poder realitzar l'activitat esmentada.

Sobre aquesta qüestió, el nostre grup parlamentari s'adhereix, doncs, a aquesta iniciativa, així com a totes aquelles que doten a sectors de l'economia andorrana de la seguretat jurídica suficient per desenvolupar les seves activitats, amb garanties pels empresaris, pels seus clients i per l'Estat.

I, únicament lamentem el retràs amb que es proposa aquesta regulació -recordem que el nostre grup parlamentari va presentar el 15 de juny del 2007 una Proposta d'acord al Consell General que va ser aprovada per unanimitat, per regular les entitats financeres.

Celebrem, doncs, aquesta iniciativa i demanem que s'aprovi, amb la major brevetat, la regulació de les entitats financeres d'inversió i de gestió de patrimonis per completar el marc jurídic de les entitats financeres que operen al Principat d'Andorra.

Per tot el que s'ha exposat, el nostre vot és favorable al Projecte de llei.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com recull l'exposició de motius de la Llei, el desenvolupament legislatiu del sistema financer iniciat ara fa quinze anys s'ha plantejat, i s'ha de seguir plantejant, des d'una premissa bàsica, que és la de construir i mantenir un sistema estructuralment i funcionalment sòlid com a condició indispensable per a la confiança dels clients i el reconeixement de la comunitat financera internacional. Una qüestió pertinent i sempre important, però especialment ara, en aquests moments en què el món es debat en una profunda crisi financera.

Amb la Llei que avui ens disposem a aprovar, cal recordar-ho, es segueix avançant en el desplegament del marc normatiu previst per les diferents lleis que ordenen i regulen el sistema financer, iniciat amb aquella primera Llei de mesures provisionals del 28 d'abril del 1993 i començat a concretar amb la Llei d'ordenació del sistema financer de data 27 de novembre d'aquell mateix any.

No es tracta, doncs, d'una iniciativa legislativa singular -singular en el sentit d'independent- sinó

que respon a unes exigències prèvies i s'insereix en un teixit normatiu necessàriament interdependent, amb el que això significa d'adequació a un determinat marc i de respecte d'uns determinats principis.

Dit això, avancem que el nostre vot serà favorable a l'aprovació del Projecte de llei, tal com ha sortit de la comissió legislativa, en la qual -recordant l'informe de la ponència acabat de llegir- hem vist aprovades 7 de les 13 esmenes presentades pel nostre grup parlamentari. S'han aprovat, igualment, altres 5 esmenes, 2 de les quals transaccionades, que han contribuït també a millorar el redactat original del Projecte de llei entrat pel Govern.

D'entre les esmenes presentades pel Grup Socialdemòcrata i aprovades per unanimitat, volem subratllar l'esmena 4, una esmena d'addició que regula la creació de noves entitats financeres -no bancàries-, amb la qual cosa es corregeix la que -al nostre entendre- constituïa una mancança incomprendible del Projecte de llei.

Aquesta esmena, conjuntament amb la incorporació -aprovada igualment per unanimitat- d'una nova disposició addicional, fruit d'una transacció a partir d'una proposta del Grup Liberal, ens ha de permetre aprovar un text molt més ajustat a les necessitats de regulació que la Llei ha de satisfer.

I això és important, tant si parlem de regularitzar la situació actual com d'establir els requisits i el marc en què s'ha de recolzar en el futur l'activitat de les entitats financeres regulades per aquesta Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Alay.

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió del 12 de juny d'enguany ja em referia al mandat polític que tenia el Govern provinent d'aquesta Cambra en relació amb la regulació de les activitats, el regim jurídic, els mecanismes de control, el regim administratiu i finalment les condicions d'obertura de les entitats financeres en totes les seves diferents vessants.

El debat d'avui, i algunes lleis que ja es troben en tràmit parlamentari, donen resposta parcial a aquesta resolució.

Es també coneguda la intenció del Govern d'Andorra de tramitar en un termini breu la Llei de

règim administratiu del sistema financer i la Llei de règim d'autorització per la creació de noves entitats operatives del sector financer o operatives en el sector financer.

Vull des d'aquí encoratjar al Govern a fer-ho i, alhora, allunyar la recança que manifesta el Sr. Tarrado en relació amb les intencions del Govern en relació amb aquestes dos lleis. Conec la vàlua, la diligència, i la capacitat de treball de tots els membres de la comissió i penso que ens en sortirem i serem capaços d'esmenar i presentar aquestes lleis a l'aprovació d'aquesta Cambra. Per la meua part com a president de la comissió faré el que calgui perquè així sigui.

En relació amb la Llei que avui votarem, el Grup Parlamentari Liberal està satisfet del text que es presenta.

Creiem que és i serà un element indispensable per permetre el creixement d'una activitat poc desenvolupada al Principat d'Andorra i que ha de complementar i ampliar els actors del sector financer augmentant la competència i la concurrència en benefici del consumidor.

El Grup Parlamentari Liberal està d'acord en què es creïn entitats que puguin desenvolupar de forma específica crèdits al consum -que ja s'han esmentat detalladament aquí-, finançant transaccions comercials, fent *factoring*, etc. Es tracta de modalitats de crèdit que per les seves característiques l'activitat de la banca tradicional no fa, a voltes, de la forma que el consumidor demana.

Insisteixo, la creació d'aquest tipus d'entitats pot millorar la competència i la concurrència, afavorint l'aparició d'altres modalitats de préstec. No cal dir, i ja s'ha dit abans en aquesta Cambra, que l'entorn internacional està posant en primeria línia la necessitat de l'accés al crèdit com a factor fonamental per mantenir el creixement econòmic i allunyar la temuda recessió -si bé estem molt lluny del crèdit *crunch* que s'anuncia fora de les nostres fronteres.

En relació amb les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Liberal estem satisfets del recolzament que hem rebut durant el debat en comissió així com de les transaccions assolides. De forma particular agraim que s'acceptés incrementar el capital mínim a 2.000.000 d'euros. En la nostra opinió és una decisió que millorarà la solvència de les entitats i pensem que no serà un element desencorajador pels hipotètics projectes empresarials futurs.

Per tot el que he dit, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir? Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern volia agrair la feina feta per la Comissió Legislativa de Finances i agrair al Consell General la possible, o l'esdeveniment de l'aprovació d'aquest Projecte de llei.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, a la vista de les mateixes i del debat, proposaria l'aprovació per assentiment del Projecte de llei. Doncs, declaro aprovat el Projecte de llei.

(A les set i deu minuts de la tarda deixa la Sala la Sra. Eva García Pastor.)

Punt últim de l'ordre del dia.

10. Examen i aprovació, si escau, de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost relatiu a l'Informe 1/2008 del Tribunal de Comptes en relació amb les despeses electorals relatives a les eleccions comunals celebrades el 2 de desembre del 2007.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 57/2008 del 23 d'octubre.

Per exposar l'informe intervé el Sr. Emili Prats Grau, nomenat ponent per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Teniu la paraula.

El Sr. Emili Prats:

Gràcies Sr. síndic.

El 6 d'octubre del 2008, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent a la vista de l'Informe emès pel Tribunal de Comptes en relació a les despeses electorals relatives a les eleccions comunals celebrades el 2 de desembre del 2007.

A resultes de les reunions mantingudes en Comissió per analitzar la documentació presentada pel Tribunal de Comptes, va ser elaborat un informe que s'ha publicat al *Butlletí del Consell General* i que al dia d'avui tinc l'honor de presentar, en nom de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, davant d'aquesta Il·lustre Cambra.

Analitzat l'informe tramès pel Tribunal de Comptes, constatem:

Primer, analitzat l'informe tramès pel Tribunal de Comptes, constata que els comptes de les dinou candidatures presentades en les darreres eleccions comunals no presenten irregularitats ni pel que fa a les imposicions ni per l'origen de les mateixes, així com tampoc pel que fa a la tipologia de despeses realitzades i validades i, per tant, els comptes s'ajusten a la legalitat vigent.

Així mateix, les aportacions de fons de particulars que figuren en els comptes electorals de les candidatures s'ajusten a les previsions de la Llei qualificada de finançament electoral, de 15 de desembre del 2000. Tampoc s'ha detectat cap aportació provenint d'ens públics o d'empreses vinculades al sector públic, i s'ha constatat que la majoria de les despeses declarades corresponen als conceptes previstos per la Llei, i s'han realitzat dins del període establert per aquesta i estan degudament justificades amb suport documental, amb les matisacions particulars que figuren en els apartats dedicats a cadascuna de les candidatures.

Segon, a la vista dels estats financers i de la documentació que els dona suport i que ha estat posada a la disposició del Tribunal de Comptes per totes les candidatures, s'ha constatat una gran disparitat en la forma de presentar les comptabilitats per part de les diferents candidatures. A fi d'unificar els criteris en vistes a aconseguir una presentació el màxim d'homogènia, i a manca d'una regulació més específica aplicable al cas, recomana la utilització, com a norma de referència, del Pla General de Comptabilitat Pública.

Tercer, també s'ha constatat, com queda reflectit en les dates que es recullen en l'apartat corresponent a cadascuna de les candidatures, que en alguns casos s'han produït retards substancials en relació amb els terminis per presentar la documentació davant del Tribunal de Comptes, el que ha comportat el consegüent retard en el lliurament del present informe.

Quart, una vegada aprovat el present informe pel Ple del Consell General es trameti al Govern a fi que aquest disposi el pagament de les subvencions previstes per la Llei qualificada de finançament electoral, de 15 de desembre del 2000.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General que, fent seves les remarques formulades, aprovi l'informe i comuniqui al Govern l'opinió de la Comissió i la del Consell General, expressada en el present document.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Prats per la seva intervenció.

Demanaríem si hi ha alguna intervenció per part dels consellers? Per part dels grups?

Sí, Sr. Vicenç Alay, per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el nostre grup votarà favorablement -no és per dir això que he agafat la paraula, això és evident- pels membres de la Cambra.

Perquè l'aprovació, la redacció de l'informe es va produir en el si de la Comissió i vam participar-hi tots i, evidentment, tots estàvem d'acord en aprovar-la. No hi ha cap element que ens incapaciti per fer-ho.

De totes formes hi ha dos aspectes que han estat recollits en l'informe i que han estat llegits pel Sr. Emili Prats, i que crec que mereixen un comentari, són els punts corresponents al punt 2on i al punt 3r en els quals es parla del lliurament de les comptabilitats per part de les diferents candidatures que no ha sigut tal com havia de ser -això és el punt 2on-, i en el punt 3r, en el qual es parla dels retards produïts en el lliurament d'aquestes comptabilitats. Textualment diu que "*En alguns casos -punt 3r... en alguns casos s'han produït retards substancials en relació amb els terminis per presentar la documentació.*"

Tots aquests elements vénen perfectament regulats per una llei aprovada en aquesta Cambra, la Llei qualificada de finançament electoral, que estableix els procediments que s'han de respectar. Si en qualsevol cas no respectar una llei és reprobable, més ho ha de ser quan els que no respectem la Llei o no respecten la Llei són formacions polítiques que es presenten a unes eleccions.

En aquest cas hi ha hagut un incompliment de la Llei en aquests dos aspectes. Pel que fa a les comptabilitats, l'informe ha de dir que recull textualment el treball de l'informe del Tribunal de Comptes; pel que fa al tema de les comptabilitats recullo textualment, llegeixo, una de les observacions que s'efectua en l'informe, diu: "*La candidatura -no diré quina- no ha presentat una comptabilitat en el sentit formal d'acord amb l'article*

11.3", o sigui que hi ha un incompliment de les previsions de la Llei. Nosaltres pensem que hauríem de ser tots plegats més curosos a l'hora d'observar aquests procediments perquè a part del que deia abans que és bastant impropï que nosaltres mateixos, un grup parlamentari, o un grup polític, no respecti les previsions legals resulta lesiu especialment pels grups amb economies més febles que estan esperant a hores d'ara, estem esperant tots, que s'efectuïn les liquidacions corresponents.

Quant al tema de liquidacions, diu la Llei, perquè quedi clar de quins terminis estem parlant, la Llei estableix una sèrie de terminis per efectuar les diferents obligacions que té cada una de les coalicions o partits que s'han presentat a les eleccions.

Les eleccions van ser el dia 2 de desembre. D'acord amb la Llei, el termini legal per entregar les comptabilitats era el 20 de febrer del 2008. He de dir que un nombre important de candidatures presentades van presentar-ho el dia 7 de juliol; sols van haver-hi tres que ho van presentar dins els terminis.

Si s'hagués presentat dins els terminis -l'informe del Tribunal de Comptes- s'hauria produït el dia 2 d'abril, en aquest cas s'ha produït el dia 3 de setembre, i hauria entrat al Consell amb els terminis que hagués tocat i és molt possible que hagués estat aprovada, i aquesta sessió que tenim avui l'haguéssim tingut a finals de juny.

Ho tenim el dia 30 d'octubre i amb els terminis previstos és molt possible que no es cobri abans dels cinc mesos als que s'hauria d'haver cobrat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, Sr. Alay, per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

El Govern desitja intervenir?

Doncs, a la vista de la intervenció proposaria, doncs, l'aprovació dels comptes electorals, per assentiment?

Doncs, queden aprovats.

Sense més a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies a tothom.

(Són les 19.20h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877